

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 2531

Dosar nr. /3/2013

Ședința publică din 11 septembrie 2014

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursurile formulate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție**, recurentul intimat inculpat **P** și recurenta parte civilă **SC S SRL** împotriva deciziei penale nr. 263/A din data de 28 octombrie 2013 a Curții de Apel București - Secția I Penală, privind și pe inculpații **B** și **L**.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, s-a prezentat recurentul intimat inculpat **P**, asistat de apărător ales, avocat **Ș** și de apărător desemnat din oficiu, avocat **C**, intimatul inculpat **B**, asistat de avocat **R**, în substituirea apărătorului ales, avocat **T**, precum și intimatul inculpat **L**, asistat de apărător desemnat din oficiu, avocat **H**.

A lipsit recurenta parte civilă **SC S SRL**, pentru care s-a prezentat apărător ales, avocat **J**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat instanței faptul că intimatul inculpat **L** a transmis la dosar o cerere prin care solicită judecarea în lipsă, în temeiul art. 364 alin. 4 Cod procedură penală.

La interpelarea președintelui de complet referitor la prezența sa în sala de judecată, în condițiile în care anterior formulase o astfel de cerere, intimatul inculpat **L** a arătat că organele judiciare nu au luat cunoștință de acest text de lege, astfel că a fost adus și prezentat în fața instanței de judecată, deși anterior solicitase judecata în lipsă.

Având în vedere soluția de achitare pronunțată de către Curtea de Apel București, Înalta Curte îl întreabă pe intimatul inculpat L. dacă dorește să dea declarație.

Inculpatul arată că dorește acest lucru, motiv pentru care se procedează la audierea sa, declarația fiind semnată și atașată la dosar, ulterior citirii și semnării ei.

Nemaifiind cereri de formulat ori excepții de invocat, în temeiul art. 385¹³ C.pr.pen. (1968), Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbaterile recursului.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a C. pr. pen. (1968) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C. pr. pen. (1968), admiterea recursului Parchetului și casarea hotărârii atacate, arătând că, prin hotărârea instanței de apel, s-a făcut o greșită aplicare a legii.

În ceea ce privește soluțiile de achitare dispuse față de toți inculpații, pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, respectiv complicitate la această infracțiune, a apreciat că instanța de apel a făcut o greșită aplicare a legii, întrucât, reținând aceeași situație de fapt, redată în rechizitoriu și reținută de către instanța de fond, a ajuns la concluzia că în cauză sunt incidente prevederile art. 10 lit. b C. pr. pen. (1968), respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală, întrucât s-a ajuns în faza actelor preparatorii și nu s-a trecut la executarea elementului material.

Însă, starea de fapt reținută de către instanța de apel este aceeași cu cea din rechizitoriu și cu cea reținută de către prima instanță.

Contrar susținerilor instanței, a apreciat că actele de executare au fost începute, pentru că inculpații, respectiv B. , nu a procedat doar la falsificarea înscrisurilor, ci le-a și folosit cu concursul coinculpților, prezentându-le unor potențiali cumpărători cu care s-a trecut și la negocierea prețului.

Faptul că negocierile nu au fost duse până la capăt s-a datorat, așa cum rezultă din actele dosarului, intervenției organelor de urmărire penală.

În acest context, a apreciat că s-a făcut o greșită aplicare a legii, iar soluția care se impune a fi dată este condamnarea inculpaților și pentru infracțiunea de înșelăciune sub forma tentativei, cu reținerea dispozițiilor privind complicitatea pentru inculpații P. și L.

A arătat că nu a solicitat casarea hotărârii instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, întrucât, în cauză, se impune aplicarea art. 5 Cod penal privind legea penală mai favorabilă, care a apreciat că este Codul penal în vigoare.

A apreciat că legea penală mai favorabilă este legea nouă, cu respectarea deciziei Curții Constituționale, chiar dacă pentru inculpatul P. și B. există concurs de infracțiuni, chiar dacă pentru B. și L. există și dispozițiile privind recidiva, totuși limitele de pedeapsă sunt mult reduse pe legea nouă, având în vedere că pe legea veche s-a reținut infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în faza tentativei; prin urmare, făcând o apreciere globală, a arătat că legea penală mai favorabilă este legea nouă.

Reprezentantul Ministerului Public a precizat că va depune și un set de note scrise, și, concluzionând, în temeiul aceluiași pct. 17², având în vedere faptul că

inculpații au fost achitați parțial, dar și dispozițiile art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența constantă a Înaltei Curți și dispozițiile art. 385¹⁶ și 385¹⁷ alin. 5 Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului și reținerea cauzei spre rejudecare, urmând să se administreze proba testimonială, respectiv audierea martorilor V , C , V și M , acestea fiind persoanele care au fost contactate de către inculpați și cu care s-au purtat negocieri în vederea vânzării terenului fraudulos.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat P , având cuvântul pe recursul Parchetului, a arătat că soluția de a se dispune casarea hotărârii și rejudecarea în temeiul art. 385¹⁶ este impusă de nevoia de a administra probe, pentru că altfel instanța poate să soluționeze recursul în temeiul art. 385¹⁵ alin. 2 lit. d, care este prevăzut inclusiv pentru pct. 17².

A precizat că Parchetul trebuie să arate care este utilitatea, relevanța și concludența probei cu cei patru martori și ce împrejurări trebuie demonstrate.

Parchetul a susținut că nu contestă situația de fapt reținută în rechizitoriu, dar încearcă pe căi ocolite, folosindu-se de art. 385¹⁶, să ajungă la un caz de casare abrogat, respectiv pct. 18, și să modifice starea de fapt.

Însă această stare de fapt este aceeași, reținută și de către instanța de apel.

A solicitat să fie respinse concluziile cu privire la aplicarea art. 385¹⁶ Cod procedură penală, pentru că tind la stabilirea unei noi stări de fapt, prin administrare de probe, precizând că acest articol nu a fost armonizat cu scopul pentru care au fost abrogate textele care dădeau posibilitatea instanței de recurs să umble la situația de fapt.

Cu privire la cazul de casare invocat de către Parchet, respectiv cel prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17²C. pr. pen. (1968), a arătat că trebuie stabilit cine este subiectul pasiv al infracțiunii de înșelăciune: societatea – proprietară a terenului sau persoanele care au fost contactate în vederea transferării dreptului de proprietate, întrucât, dacă nu se va lămuri acest aspect, nu se va ajunge niciodată la aplicarea corectă a legii.

Astfel, cu privire la recurenta parte civilă, a arătat că aceasta nu poate fi subiect pasiv al infracțiunii, întrucât, elementul material al infracțiunii de înșelăciune constă în inducerea în eroare, ori, nu au existat contacte între reprezentanții societății și vreunul dintre inculpați.

Iar dacă nu au existat contacte, nu a existat nici inducerea în eroare a acelei părți civile.

Cu privire la ceilalți posibili subiecți pasivi, a arătat că nu există nicio dovadă că inculpatul ar fi luat măcar legătura cu vreunul dintre aceștia, pentru a-i prezenta documente și a negocia prețul, astfel încât să existe acte de executare subsumate tentativei de înșelăciune.

A arătat că tentativa este o infracțiune care este consumată, dar nu produce rezultate și nu se poate discuta despre încercările de inducere în eroare, ci se poate discuta despre actele de inducere în eroare care nu au avut rezultatul scontat, adică despre faptul că infracțiunea a fost săvârșită pe deplin și, din cvarii motive, nu au fost capabili să inducă în eroare sau nu au fost atât de inocenți, nu s-a produs rezultatul.

A arătat că nu s-a făcut vreo dovadă din care să rezulte că inculpatul P a făcut acte de inducere în eroare a cuiva anume, și, pentru că nu sunt fapte de inducere în eroare, nu există infracțiunea de înșelăciune.

A menționat că ar fi putut solicita achitarea inculpatului pe temeiul art. 10 lit. a Cod procedură penală(fapta nu există), însă, a preferat această soluție pentru că nu se poate trece peste actele preparatorii, respectiv acelea de a crea toate premisele de aparență, de legalitate și de reprezentare, astfel încât să poată să inducă în eroare eventualii subiecți pasivi.

A subliniat că acestea sunt acte de pregătire sau preparatorii, efectuate în realizarea scopului, respectiv acela de a induce în eroare și de a-și apropia o sumă de bani.

Prin urmare, legea penală română nu pedepsește actele de pregătire decât în cazul infracțiunii contra siguranței naționale și în cazul altor infracțiuni la care este pedepsită deținerea anumitor instrumente sau obiecte.

A mai arătat că nu avem de a face cu aplicarea greșită a legii, întrucât, magistrații instanței de apel au stabilit starea de fapt corect, iar raționamentul logico-juridic al acestora a fost fără reproș, stabilind că sunt acte de pregătire și că nu sunt pedepsite de lege.

Concluzionând, a solicitat respingerea recursului Parchetului ca fiind nefondat.

Cu privire la recursul formulat de către recurentul intimat inculpat P

, a arătat că, întrucât recursul acestuia nu a fost motivat în termenul prevăzut de lege, lasă la aprecierea instanței stabilirea aspectului privind acțiunea de a falsifica sau nu, solicitând ca, dacă instanța va găsi motive suficiente de achitare pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, să dispună achitarea inculpatului.

Apărătorul ales al intimatului inculpat B a solicitat respingerea recursului Parchetului ca nefondat, arătând că nu este incident cazul de casare invocat, întrucât instanța de apel a aplicat corect legea atunci când a reținut aspectele privitoare la achitarea inculpaților pentru tentativă la infracțiunea de înșelăciune.

A precizat că este vorba de niște acte materiale care nu au fost duse până la capăt fie din neputință, fie din inconștiență ori poate din buna cunoaștere a acestei probleme de către unii cumpărători.

Concluzionând, a arătat că toate aceste acte materiale au fost defectuos realizate, iar ele nu pot fi încadrate ca infracțiune, solicitând respingerea recursului Parchetului, ca nefondat.

Apărătorul din oficiu al intimatului inculpat L a solicitat respingerea recursului Parchetului ca nefondat și menținerea hotărârii instanței de apel ca temeinică și legală.

A arătat că instanța de apel a constatat că nu a existat nicio activitate de inducere în eroare a unei persoane, deci în cauză nu pot fi reținute decât actele preparatorii care au fost efectuate în vederea comiterii infracțiunii de înșelăciune, acte preparatorii care nu sunt, însă, incriminate.

Apărătorul ales al recurenteii părți civile a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei pronunțate în apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Așa cum a arătat detaliat în motivele scrise de recurs, în speță sunt incidente prevederile art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² Cod procedură penală.

A solicitat instanței să constate că, anterior tentativei de vânzare a terenului, inculpații au comis o serie de falsuri și uzuri de fals în relațiile cu Registrul Comerțului, pentru ca intimatul inculpat B să devină asociat cu 50% și administrator cu puteri depline al societății, dublă calitate ce i-ar fi permis să înstrăineze terenul, proprietatea societății, evaluat la peste 1.500.000 euro și, automat, să dobândească controlul societății ale cărei active valorau în anul 2011 peste euro, așa cum rezultă din bilanțul depus la dosar.

Cu privire la aceste infracțiuni de fals și uz de fals în formă consumată, a arătat că nu există niciun dubiu cu privire la comiterea lor.

Cu privire la infracțiunea de înșelăciune, a arătat că și aceasta a fost comisă în forma consumată, iar consecințele acestor infracțiuni subzistă și în ziua de astăzi, având în vedere faptul că, la Registrul Comerțului, inculpatul B figurează ca asociat și administrator și în prezent, ceea ce creează evidente prejudicii societății.

Pe de altă parte, înlăturarea consecințelor acestor situații sunt costisitoare din punct de vedere financiar, iar instanța de fond a apreciat în mod corect când a admis acțiunea civilă pentru suma de 15.000 euro, reprezentând costurile remedierii acestei situații, care include demersuri avocațiale, notariale, deplasări ale administratorului real și alte cheltuieli.

Pentru acest motiv, a arătat că hotărârea instanței de apel a fost dată cu încălcarea legii, întrucât, prejudiciul a fost cauzat, în primul rând, ca urmare a comiterii infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, infracțiuni care nu sunt contestate și a căror existență a fost stabilită de ambele instanțe.

A precizat că sunt întrunite toate elementele constitutive ale răspunderii civile delictuale, precum și faptul că, până la acest moment, inculpații nici măcar nu au încercat să repare prejudiciul comis.

Cu privire la soluția de achitare pentru infracțiunile de tentativă la înșelăciune și complicitate la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, a arătat că instanța de apel a aplicat greșit legea, întrucât inculpații au încercat să înstrăineze terenul, dând în acest sens anunțuri pe site-uri de specialitate, au stabilit întâlniri, au avut intermediari, există declarații de martor la dosar care demonstrează că s-au întâlnit cu potențiali cumpărători, cu care au negociat până și prețul; deci, nu se poate reține că nu s-a depășit faza actelor preparatorii.

Totodată, a arătat că art.215 Cod penal (1969) nu condiționează infracțiunea de înșelăciune în formă consumată de semnarea unui contract sau antecontract, iar faptul că inculpații nu au reușit vânzarea terenului s-a datorat intervenției organelor judiciare care le-a întrerupt activitatea infracțională.

Tot cu privire la acest aspect, a precizat că nu se poate reține nici tentativă improprie, care presupune un mod complet aberant de concepere a activităților, având în vedere că în cauză au fost desfășurate o serie de acte materiale apte să producă rezultatul dorit.

A arătat că, inclusiv la Cartea Funciară, au fost depuse înscrisuri false și s-a încercat radierea unor înscrieri în vederea vânzării frauduloase a terenului, iar excluderea din sfera penalului a acestor fapte de către instanța de apel este o aplicare greșită a legii, întrucât, în cauză, sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la înșelăciune, motiv pentru care soluția de achitare nu este una legală.

Concluzionând, a solicitat admiterea recursului părții civile, casarea hotărârii pronunțate de către instanța de apel, și, rejudecând, instanța să mențină hotărârea instanței de fond.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat P, având cuvântul pe recursul părții civile, a precizat că infracțiunile de fals sunt infracțiuni de prejudiciu, iar dacă au existat prejudicii în urma comiterii actelor frauduloase ale inculpaților, care îmbracă forma faptului cauzator de prejudiciu, să introducă o acțiune în despăgubire care să aibă la bază aceste fapte, cu demonstrarea prejudiciului.

Concluzionând, a solicita respingerea recursului părții civile, ca nefondat, arătând că partea civilă nici nu trebuia să fie parte în acest dosar, pentru că nu au existat acte de inducere în eroare.

Apărătorul ales al intimatului inculpat B, având cuvântul pe recursul părții civile, a solicitat respingerea acestui recurs, ca nefondat, arătând că prin aceste infracțiuni de fals nu s-a creat niciun prejudiciu părții civile, iar dacă s-a creat, aceasta poate să și-l recupereze printr-o acțiune civilă.

Apărătorul din oficiu al intimatului inculpat L, având cuvântul pe recursul părții civile, a solicitat respingerea acestui recurs, ca nefondat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe recursul inculpatului P, a solicitat respingerea acestuia, ca nefondat, arătând că recursul acestuia nu a fost motivat în termenul legal și nu a fost invocat niciun caz de casare care să poată fi luat în considerare din oficiu, precizând, totodată, că, în situația în care instanța va aprecia că recursul Parchetului este fondat, o eventuală soluție de condamnare pentru tentativă la înșelăciune, sub forma complicității, ar presupune în mod obligatoriu și aplicarea dispozițiilor art.5 Cod penal privind legea penală mai favorabilă.

Cu privire la recursul părții civile, a solicitat admiterea acestuia, arătând că este fondat, având în vedere că această parte a participat în proces în calitate de parte civilă, întrucât a suferit o pagubă ca urmare a comiterii infracțiunii de fals, consecința fiind aceea că societatea a trebuit să procedeze la refacerea actelor, iar ceea ce instanța de fond a acordat ca despăgubiri civile reprezintă cheltuielile pe care societatea le-a făcut și le-a dovedit pentru refacerea acestor acte.

Totodată, a precizat că recurenta parte civilă are această calitate în proces în raport cu infracțiunile de fals și nu în raport cu tentativa la infracțiunea de înșelăciune.

Recurentul intimat inculpat P, având ultimul cuvânt, a arătat că infracțiunea de tentativă la înșelăciune nu a fost consumată, întrucât actele

au fost defectuos întocmite și ar fi fost necesare foarte multe alte acte ca să se ajungă la un notariat și să fie perfectată vânzarea.

Intimatul inculpat B, având ultimul cuvânt, a arătat că a fost sincer și a recunoscut comiterea infracțiunilor de fals, iar pentru aceste infracțiuni consideră că și-a ispășit pedeapsa, însă, cu privire la infracțiunea de tentativă la înșelăciune a apreciat că aceasta nu există, întrucât actele nu puteau fi duse la bun sfârșit.

Intimatul inculpat L, având ultimul cuvânt, a arătat că din înscrisurile transmise de Uniunea Națională a Notarilor Publici rezultă că, la societatea care avea în proprietate acel teren mai erau încă doi acționari, iar pentru perfectarea vânzării ar fi trebuit să se prezinte în fața notarului și aceștia doi.

De asemenea, a mai precizat că el doar a contactat niște intermediari și că nu a reușit nimeni să negocieze cu ei sau să meargă la un notar să încheie vreun act, arătând că se consideră nevinovat pentru comiterea infracțiunii de tentativă la înșelăciune.

ÎNALTA CURTE:

Deliberând, asupra recursurilor penale din prezenta cauză, în baza actelor și lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 476/10.06.2013, Tribunalul București – Secția a II-a Penală a admis cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, cu privire la reținerea circumstanței agravante prev. de art.75 lit. a C.p. în ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune pentru inculpații B, P și L.

1.A condamnat pe inculpatul B după cum urmează:

În temeiul disp.art.20 C.p. rap. la art. 215 alin.1,2,3,5 C.p., cu aplic.art.37 lit. b C.p. și art.75 lit. a C.p., la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 alin.1, lit. a teza a II-a lit. b C.p., în condițiile disp.art. 65 C.p.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit. a teza a II-a lit. b C.p.

În temeiul disp.art.291 C.p. cu aplic.art.37 lit. b C.p., cu aplic.art.41 alin.2 C.p. la pedeapsa de 1 an închisoare.

Cu aplic.art. 71 C.p., 64 alin.1 lit. a teza a II-a lit. b C.p.

În temeiul disp.art.290 C.p. cu aplic.art. 41 alin.2, art.37 lit.b C.p. la pedeapsa de 1 an închisoare.

Cu aplic.art. 71 C.p., 64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p.

Conform disp.art.33 lit.a C.p., 34 lit.b C.p., inculpatul are de executat **pedeapsa cea mai grea de 5 ani și 6 luni închisoare** și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit.b C.p. în condițiile disp. art. 65 C.p.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p.

În temeiul disp.art. 350 alin.1 C.p.p., a menținut starea de arest a inculpatului, iar conform disp.art.88 C.p. a scăzut din pedeapsa aplicata durata reținerii și arestării preventive de la 24.01.2013 la zi.

2.A condamnat pe inculpatul **P** după cum urmează:

În temeiul disp.art.26 C.p. rap. la art.20 C.p. rap. la art.215 alin.1,2,3,5 C.p. cu aplic.art.75 lit.a C.p. la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p., în condițiile disp. art 65 C.p.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit. a teza a II-a lit.b C.p.

În temeiul disp. art.290 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 la pedeapsa de 10 luni închisoare.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p.

Conform disp.art.33 lit.a C.p., 34 lit.b C.p., inculpatul are de executat **pedeapsa cea mai grea de 5 ani și 6 luni închisoare** și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit.b C.p. în condițiile disp. art. 65 C.p.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p.

În temeiul disp. art. 350 alin.1 C.p.p., a menținut starea de arest a inculpatului, iar conform disp.art.88 C.p. a scăzut din pedeapsa aplicata durata reținerii și arestării preventive de la 24.01.2013 la zi.

3.A condamnat pe inculpatul **L** după cum urmează:

În temeiul disp.art.26 C.p. rap. la art.20 C.p. rap. la art.215 alin.1,2,3,5 C.p. cu aplic.art.75 lit.a C.p. și art 37 lit.b C.p., a condamnat pe inculpatul **L** la **pedeapsa de 5 ani închisoare** și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p. în condițiile disp. art 65 Cp.

Cu aplic. art. 71 C.p., 64 alin.1 lit.a teza a II-a lit.b C.p.

În temeiul disp .art. 350 alin.1 C.p.p., a menținut starea de arest a inculpatului și a constatat că este arestat în altă cauză.

A admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă SC S SRL.

Au fost obligați inculpații în solidar la 15.000 euro despăgubiri civile, în echivalentul în lei la cursul BNR din data plății, reprezentând contravaloare prejudiciu material conform art. 14 C.p.p. rap. la art.15 C.p.p. și art. 346 C.p.p.:

În temeiul disp. 348 C.p.p., a anulat înscrisurile falsificate:

-hotărârea AGA a SC R SRL din data de 09.10.2012;

-hotărârea AGA a SC S SRL din 09.10.2012;

-hotărârea AGA a SC G SRL din 09.10.2012;

-actul constitutiv al SC S , actualizat la 09.10. 2012;

-înscris contrafăcut, intitulat "Conventie" depus la Biroul de Cadastru si Publicitate la data de 21.12.2012;

-înscris intitulat "Delegatie" depus la Directia de Impozite și Taxe Locale Sector 3 .

-adresa datată 08.11.2012 contrafăcută, presupus a fi emisă de S.C. M S.A. către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 3 București;

- 2 adrese contrafăcute, cu același conținut, dar date diferite, 14.11.2006 și 14.12.2006 depuse la același Oficiu de Cadastru.

În temeiul disp.art.118 lit.b C.p., a dispus confiscarea Hard-disk-urilor aferente sistemelor informatice ridicate din locuința inculpatului P, depozitate în camera de corpuri delictuale.

În temeiul disp.art.191 alin.2 C.p.p., a obligat pe fiecare inculpat la câte 3000 lei cheltuieli judiciare statului, pe inculpatul L la 400 lei, onorariul avocat din oficiu, ce se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut, în fapt, următoarele:

Prin Rechișitoriul nr.417/P/2012 din data de 14.02.2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A., au fost trimiși în judecată, în stare de arest preventiv, inculpații:

- B - pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal, cu aplic. art. 37 lit. b Cod penal;

-uz de fals în formă continuată, prev. de art. 291 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal cu aplic. art. 37 lit. b Cod penal;

-fals în înscrisuri sub semnătură privată, în formă continuată, prev. de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, cu aplic. art. 37 lit. b Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal.

- P - pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la tentativă de înșelăciune, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal,

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, în formă continuată, prev. de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal
toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal.

și în stare de libertate

- L pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la tentativă la înșelăciune, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art.20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal cu aplic. art. 37 lit. b Cod penal.

S-a reținut în actul de sesizare a instanței ca în perioada octombrie 2012 - ianuarie 2013, inculpații B, P și inculpatul L

au încercat, prin folosirea de calități false și prin mijloace frauduloase să vândă unui cumpărător de bună-credință, terenul situat în

, asupra căruia nu aveau nici un drept. Terenul, evaluat la suma de 1.574.172,2 de euro, aparține S.C. S S.R.L., administrată de cetățeanul spaniol D. În acest sens, folosind înscrisuri

contrafăcute de inculpații B și P, cel dintâi a devenit administratorul societății și asociatul majoritar al acesteia, calitate în care a întocmit o împuternicire pentru sine însuși de vânzare a terenului.

După obținerea de la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară a documentelor necesare încheierii unei convenții de vânzare, inculpații B, P și inculpatul L au încercat să identifice un cumpărător pentru imobilul în cauză, sens în care au apelat la numeroși intermediari

căroră le-au pus la dispoziție setul de acte privind terenul și proprietarul acestuia, cunoscând că acestea sunt contrafăcute.

Activitatea infracțională a persoanelor cercetate a fost întreruptă de intervenția organelor de urmărire penală care, în urma unor percheziții domiciliare, au ridicat înscrisurile originale deținute de aceștia, împiedicând astfel crearea unor pagube în patrimoniile adevăratului proprietar al terenului și al unei persoane de bună-credință.

Astfel, la data de 13.11.2012, Parchetul de pe lângă Judecătoria sector 1 București a dispus, prin ordonanță, declinarea competenței de soluționare a prezentei cauze în favoarea Direcției Naționale Anticorupție.

În cuprinsul ordonanței de declinare se arată că la data de 12.11.2012, lucrătorii Serviciului de Investigații Criminale din cadrul Poliției Sector 1 s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către persoane necunoscute a infracțiunilor prev. de art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal, art. 290 Cod penal și art. 291 Cod penal.

În fapt, s-a reținut că din luna octombrie 2012 până în prezent, mai multe persoane necunoscute, profitând de faptul că administratorul societății comerciale S. S.R.L., D. , este plecat în țara natală pentru o perioadă mai lungă de timp, au falsificat mai multe înscrisuri privind statutul societății comerciale, în vederea înstrăinării unui teren aparținând acestei persoane juridice, situat în , în suprafață de 2714,09 mp, evaluat la 1.574/172,2 de euro.

În ordonanța de declinare s-a menționat, în urma activităților investigative desfășurate, s-a stabilit faptul că autori necunoscuți au majorat capitalul social al S.C. S S.R.L., prin această operațiune introducând în societate un nou acționar, pe numitul B , deținător a 50% din părțile sociale. Totodată, s-ar fi procedat la contrafacerea unei hotărâri a Adunării Generale a Asociaților prin care s-a decis vânzarea terenului situat în , fiind împuternicit în acest sens noul administrator al societății, numitul B . Acesta din urmă ar fi cerut și obținut de la Direcția de Taxe și Impozite Locale Sector 3 un certificat de atestare fiscală, motivul solicitării fiind intenția de vânzare a imobilului menționat.

În cauză s-a procedat la verificarea informațiilor cuprinse în actul de sesizare, stabilindu-se următoarele:

Din informațiile transmise de Oficiul Național al Registrului Comerțului a rezultat că S.C. S S.R.L. a fost înființată în anul 2006 și a avut până la data de 17.10.2012 doi asociați:

S.C. G S.R.L.- administrată de D ;
S.C. R S.R.L. - administrată de D

S.C. S S.R.L. a fost administrată până la data de 17.10.2012 de numitul D ;

La data de 16.10.2012, inculpatul B , în calitate de administrator al S.C. S S.R.L., a solicitat Oficiului Registrului Comerțului înregistrarea modificărilor menționate în actul de sesizare, depunând în acest sens o

serie de documente în dovedirea voinței societății, respectiv un nou act constitutiv, hotărâri ale asociaților cu privire la majorarea capitalului social și la numirea unui nou administrator. Aceste înscrisuri care au fost contrafăcute, poartă semnături ce se pretind ca aparținând cetățeanului D , însă între acestea și semnăturile existente pe documentele autentice ale societății există diferențe vizibile, cu privire la modalitatea de executare și dimensiunea semnăturilor.

În vederea lămuririi acestui aspect, s-a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice grafoscopice, din concluziile raportului întocmit de specialist rezultând, fără dubiu, că înscrisurile menționate sunt contrafăcute, nefiind semnate de administratorul societății D . Au fost supuse analizei specialistului înscrisuri de comparație reprezentând documente originale ale societății, puse la dispoziție de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care poartă semnătura autentică executată de cetățeanul . Specialistul a concluzionat că înscrisurile depuse la data de 16.10.2012 la Oficiul Național al Registrului Comerțului de către inculpatul B nu au fost semnate de persoana care a însemnat înscrisurile pentru comparație.

Înscrisurile false menționate, respectiv Hotărârea A.G.A. S.C. R S.R.L. din data de 09.10.2012, Hotărârea A.G.A. S.C. S S.R.L. din data de 09.10.2012, Hotărârea A.G.A. S.C. G S.R.L. din data de 09.10.2012 și Actul constitutiv al S.C. S actualizat la data de 09.10.2012, au fost tehnoredactate de inculpatul P , inculpatul B aplicând pe acestea ștampilele necesare și executând, prin imitare, semnătura cetățeanului spaniol.

Aceste împrejurări sunt probate prin faptul că în locuința inculpatului B a fost găsită o ștampilă rotundă de lemn, cu amprenta S. C. S S.R.L., precum și un înscris pe care inculpatul a exersat mai multe semnături. Inculpatul B a recunoscut în declarația sa faptul că semnătura numitului D a fost contrafăcută, prin copiere, de el însuși. Inculpatul P a declarat că el este cel care a tehnoredactat documentele respective, în sistemele informatice ridicate din locuința sa (calculator și laptop) fiind găsite mai multe urme ale unor fișiere ce conțineau denumirea societății, amplasamentul terenului, numele inculpatului B și cel al cetățeanului

Concluziile raportului de constatare tehnico-științifică au fost confirmate de reprezentantul părții vătămate, D , acesta declarând că nu cunoaște și nu a semnat înscrisurile depuse la Oficiul Național al Registrului Comerțului de către inculpatul B

Înscrisurile contrafăcute depuse la instituția menționată anterior atestau împrejurarea majorării capitalului social al societății (care a fost dublat), precum și numirea în funcția de administrator al noului asociat majoritar - inculpatul B

Suma de 20.000 de lei necesară majorării capitalului social al societății a fost pusă la dispoziția inculpatului B de către inculpatul P . Acesta este cel care a coordonat, a finanțat și controlat întreaga activitate

infracțională, atât inculpatul B , cât și inculpatul L „raportându-i” acestuia orice demers efectuat în sensul obținerii actelor necesare vânzării și cu privire la negocierile purtate cu potențialii cumpărători.

După cum se va exemplifica mai jos, din convorbirile telefonice purtate de persoanele cercetate și interceptate în cauză, rezultă fără echivoc acest aspect, lămurindu-se, totodată, rolul fiecăruia dintre cei trei participanți în activitatea infracțională, precum și modalitatea în care urma să fie împărțit prețul obținut din vânzarea terenului.

Astfel, inculpatul B este cel care a avut ideea înstrăinării fără drept a terenului. Pentru a obține informații în legătură cu acesta, s-a adresat întâi adevăratului proprietar. În acest sens, elocventă este declarația martorei G

(colaboratoare a cetățeanului D) care a arătat că l-a cunoscut pe inculpatul B în primăvara anului 2012, când acesta s-a prezentat ca fiind un investitor german și s-a arătat interesat de achiziționarea terenului situat în

Martora a declarat că i-a înmănat inculpatului un plan cadastral a terenului.

Următorul pas a fost cel al obținerii de la Oficiul Național al Registrului Comerțului a documentelor privind S.C. S S.R.L., inculpatului B fiindu-i necesare actele autentice ale acesteia pentru a-i servi drept model în contrafacerea înscrisurilor ce urmau a fi folosite în scopul modificării statului societății.

În data de 01.10.2012, inculpatul B a solicitat Oficiului Național al Registrului Comerțului eliberarea dosarului complet al S.C. S S.R.L., astfel cum rezultă din adresa nr. 45469/01.02.2013, emisă de instituția menționată.

Documentele obținute de la Oficiul Național al Registrului Comerțului au fost înmănate de B inculpatului P pentru contrafacerea înscrisurilor ce urmau să dovedească majorarea capitalului social și numirea unui nou administrator.

Dosarul complet al S.C. S S.R.L. (148 de file), purtând ștampila Oficiul Național al Registrului Comerțului din data de 05.10.2012 a fost găsit în locuința inculpatului P , cu ocazia efectuării percheziției domiciliare.

Într-unul dintre hard-disk-urile aferente sistemelor informatice ridicate din locuința inculpatului P au fost identificate următoarele:

- căutări din surse publice, cvasi-legale (site-uri pe Internet care pun la dispoziție publicului contra-cost informații despre societăți comerciale care vizau S.C. S S.R.L. ; documente de la Registrul Comerțului sau pentru Registrul Comerțului care vizau S.C. S S.R.L.; fragmente de documente Word care au existat pe hard-disk și au fost suprascrise parțial în urma ștergerii și a creării altor fișiere, din primele rămânând doar fragmente, care au legătură cu S.C. S S.R.L.;

- un document care pare a fi destinat efectuării unor operațiuni la Registrul Comerțului în care se regăsesc numele societăților comerciale S.C. S

S.R.L., S.C. G

S.R.L., S.C. R

S.R.L., numele B și numele D ;

- Informări (interogări ale bazei de date aferente) din portalul Registrului Comerțului care vizează societăți comerciale ce au în denumire numele: G , R

- O urmă a unui document șters care a existat în memoria RAM a calculatorului și care conține fragmente de text ale hotărârilor AGA S.C. S S.R.L. prin care s-a decis majorarea capitalului social, și numirea unui nou administrator.

În declarațiile sale, inculpatul P a recunoscut că a tehnoredactat mai multe documente privind majorarea capitalului social al unei societăți comerciale, la rugămintea inculpatului B , fără a ști că împrejurările atestate erau necorespunzătoare adevărului. Inculpatul P a declarat că știa din spusele lui B că acesta din urmă fusese de acord să preia o firmă cu datorii, operațiune pentru care ar fi câștigat suma de 1-2 miliarde de lei (ROL). Această preluare a unei firme se efectuează prin două operațiuni: majorarea capitalului social prin cooptarea unui nou asociat și reducerea capitalului social prin retragerea asociaților inițiali, rezultatul fiind acela că cel care a fost cooptat rămâne unic asociat și responsabil pentru datoriile societății.

Inculpatul P a precizat că a tehnoredactat atât documentele necesare majorării cât și reducerii capitalului social al firmei și că a înmănat toate aceste înscrisuri inculpatului B

Înscrisuri referitoare la reducerea capitalului social al S.C. S

S.R.L. nu au fost găsite nici în locuința inculpatului B , nici în cea a inculpatului P , motiv pentru care nu pot fi reținute afirmațiile acestuia, în sensul respectiv.

În realitate, inculpatul P a cunoscut scopul în care înscrisurile contrafăcute de el urmau a fi folosite. De altfel, după cum am precizat deja, inculpatul P este cel care a finanțat activitatea infracțională, punând la dispoziția inculpatului B suma de 20.000 de lei, necesară majorării capitalului social precum și toate celelalte sume de bani necesare achitării taxelor legale la diferite instituții publice pentru obținerea unor documente.

Principalul beneficiar al vânzării terenului din urma să fie inculpatul B , însă, având în vedere situația materială precară a acestuia, demersurile necesare pentru încheierea unei astfel de convenții nu ar fi fost posibile fără susținere financiară din partea inculpatului P . Acesta este motivul pentru care, P (în calitate de investitor) era permanent ținut la curent cu progresele efectuate de inculpatul B și de înc L

Prețul obținut în urma vânzării urma să fie împărțit astfel: inculpatul B și-ar fi însușit suma de 1.000.000 de euro, inculpatul P ar fi recuperat suma de bani investită și ar fi obținut un profit, inculpatul L ar fi primit o sumă cuprinsă între 50.000- 70.000 de euro.

Fiecare dintre celelalte persoane (intermediari) care i-ar fi ajutat pe participanți să găsească un cumpărător ar fi primit o sumă de bani, al cărei cuantum depindea de prețul vânzării.

De menționat că pe parcursul activității infracționale, cei doi inculpați și inc L au modificat de mai multe ori prețul solicitat, în sensul reducerii acestuia, întrucât urmăreau să obțină cât mai repede o sumă de bani. Elementul timp a prezentat o importanță aparte pentru cei trei participanți întrucât fiecare dintre aceștia dorea să părăsească țara.

După înregistrarea la Registrul Comerțului a documentelor privind calitatea de administrator al inculpatului B, cei doi inculpați și inc L au demarat încercările de identificare ale unui cumpărător pentru imobilul respectiv, sens în care au apelat la mai mulți cunoscuți. Inculpații nu puteau folosi mijloacele clasice de publicitate întrucât terenul, de o valoare foarte mare, era cunoscut de agenții imobiliari consacrați, care ar fi putut constata cu ușurință că inculpatul B nu are nici un drept asupra lui. De altfel, în perioada în care inculpații și inc L au căutat un cumpărător al terenului, martora G, cunoscută ca reprezentant al S.C. S. S.R.L., a fost contactată de mai multe persoane care s-au arătat interesate de achiziționarea terenului la prețul redus solicitat de inculpați. Acest lucru a fost posibil datorită faptului că unele dintre persoanele cărora inculpatul B și inc L le-au cerut ajutorul pentru găsirea unui cumpărător, au postat oferta de vânzare pe Internet.

Dintre intermediarii cărora persoanele cercetate le-au solicitat sprijinul în identificarea unui cumpărător, îi menționăm pe cei mai caracterizați și cu ajutorul cărora au avut loc negocieri efective.

Martorul V, zis P, cunoștință comună a inculpatului B și a inc. L, l-a contactat la rândul său, pe martorul C care a identificat un potențial cumpărător în persoana numitului R (neidentificat).

Martorul V, la rândul său, a înmănat seturi de documente privind imobilul respectiv mai multor persoane, pentru găsirea unui cumpărător.

Potențialii clienți care au intrat în posesia documentelor privind imobilul, au procedat la verificarea acestora și au solicitat înscrise suplimentare. Din acest motiv, inculpatul B a fost nevoit să solicite certificate fiscale, un certificat de urbanism, o copie legalizată a titlului de proprietate asupra terenului precum și radierea din cartea funciară a imobilului a unei notări privind existența unui antecontract de vânzare-cumpărare.

Astfel, la datele de 05.11.2012 și 03.01.2013, inculpatul B a solicitat Direcției de Impozite și Taxe Locale sector 3 un certificat fiscal necesar înstrăinării terenului din, depunând în acest sens un înscris contrafăcut intitulat „Delegație” prin care era împuternicit de S.C. S.

S.R.L. să obțină înscrisul respectiv.

La data de 05.12.2012 a depus la Primăria Municipiului București un exemplar al Hotărârii A.G.A. S.C. S. S.R.L. din data de 09.10.2012,

cunoscând că aceasta este contrafăcută și urmărind astfel să obțină un certificat de urbanism pentru terenul situat în

La data de 19.12.2012, inculpatul B a solicitat B.N.P. M legalizarea unei copii a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3612/15.12.2006, ce constituie titlul de proprietate a S.C. S S.R.L. asupra imobilului din . Această copie legalizată a fost găsită cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la sediul biroului notarial N

În vederea stabilirii regimului juridic al imobilului în cauză, s-a solicitat Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară istoricul cărții funciare, din documentele transmise rezultând că terenul din a aparținut S.C. M S.A., conform certificatului de atestare a dreptului de proprietate emis de Primăria Municipiului București nr. 0037/18.06.1996. Acesta făcea parte dintr-un teren cu suprafața de 74.885,07 mp, situat în

La data de 15.12.2006, terenul respectiv a fost vândut de S.C. M S.A. - prin reprezentant C , -societății comerciale S. S.R.L. - reprezentată de D ,

- cu prețul de de euro.

La data de 27.11.2006, D a cedat 95% din capitalul social al S.C. S. S.R.L. către S.C. P S.R.L. (reprezentată de D) și 5% către D - operațiune înregistrată în Registrul Comerțului la data de 20.12.2006.

În cauză s-a solicitat Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară să anunțe de îndată organele de urmărire penală în ipoteza în care acestei instituții i-ar fi fost adresate solicitări (de orice natură) privind imobilul din

Urmare acestei solicitări s-a comunicat faptul că la data de 09.11.2012, S.C. M S.A., prin Biroul Notarial S , a cerut radierea din cartea funciară a unui antecontract încheiat anterior vânzării imobilului către S.C. S. S.R.L. - aceasta fiind, cum am precizat mai sus, una dintre pretențiile potențialilor clienți.

În antecontractul respectiv, calitatea de promitent-cumpărător o avea o altă societate comercială controlată de cetățeanul D (S.C. P S.R.L.), prin urmare, la momentul perfectării convenției de vânzare, existența notării în cartea funciară a antecontractului era lipsită de relevanță pentru cumpărător.

Însă, pentru inculpați, mențiunea privitoare la antecontractul respectiv ar fi putut constitui un impediment la vânzare, motiv pentru care inculpații au încercat înlăturarea acesteia.

Procedându-se la verificarea solicitării privind radierea notării menționate, s-a constatat că aceasta nu a fost formulată de S.C. M S.A. La dosarul cauzei au fost atașate fotocopii ale registrului intrări-ieșiri al S.C. M S.A., în acestea neregăsindu-se adresa către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

Mai mult, solicitarea respectivă, datată 08.11.2012 apare ca fiind întocmită de numita C, în calitate de reprezentant al S.C. M S.A. în urma verificării bazelor informatizate de date s-a constatat că această persoană se numește P din anul 2007, în urma hotărârii de divorț.

Din cele prezentate mai sus a rezultat fără dubiu că solicitarea adresată Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară este falsă, nefiind formulată de semnatar, aceasta reprezentând unul dintre demersurile efectuate de inculpați în vederea înstrăinării imobilului ce nu le aparținea. Inculpatul B a depus la Biroul Notarial S înscrisul contrafăcut reprezentând adresa datată 08.11.2012, emisă de S.C. M S.A. către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 3 București, urmărind astfel ca biroul notarial să obțină radierea din cartea funciară a imobilului din a antecontractului de vânzare-cumpărare.

Întrucât cererea de radiere a antecontractului a fost respinsă, inculpatul B a fost nevoit să folosească alte înscrisuri contrafăcute, respectiv 2 adrese, cu același conținut dar date diferite, 14.11.2006 și 14.12.2006 prin care S.C. P S.R.L. notifica S.C. M S.A. cu privire la renunțarea sa la intenția de cumpărare a terenului din precum și o „Convenție” prin care S.C. P S.R.L., S.C. M S.A. și S.C. S S.R.L. declarau că sunt de acord cu radierea din cartea funciară a antecontractului de vânzare-cumpărare având ca obiect imobilul din încheiat între primii doi semnatori. Acest din urmă document a fost depus de inculpatul B la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 3 în data de 21.12.2012 (conform informațiilor oferite de această instituție).

Și aceste documente au fost tehnoredactate tot de inculpatul P, astfel cum rezultă din convorbirea telefonică din data de 20.12.2012, ora 12.22.41 (cu o zi înainte de depunerea „Convenției” la O.C.P.I.):

B : Alo. P : Salut. Ai rezolvat-o?

B : Nu. Am vorbit cu ăla. îmi trebuie pân' la urmă o convenție cum ți-am zis eu, însă mi-a apărut o chestie la cadastru. La hârtia aia.

O cerere depusă.. o cerere. Eu în niciun caz. Probabil când s-a dus L idiotul ăla.

P : (n.r. neinteligibil) B : Băi, cu radierea o rezolv, trebuie doar să-mi dai hârtia.

Când ne-ntâlnim ți-o scriu eu, că mi-a făcut notă. P : Da.' B : Mi-a făcut notă și mi-a zis ce să scriu în ea. Iau o foaie albă și mi-o redactezi cum o spun eu și cu data de azi. Deci nu de-acum... din 2006. Și restul e.. vedem cum dracu mă-nvârt. Stai să vedem ce zice femeia asta. Tu unde ești acum? Eu l-am lăsat pe, eu l-am lăsat pe G aici la., cum

îi spune. La intersecție.. P : (n.r. neinteligibil) B

: Bine, și ne vedem, hai.

La data de 20.12.2012, ora 18.33.42, inculpații B și P au avut următoarea convorbire telefonică:

B : Salut boieru, ce faci?

P : Uite, scriu.

B : Vezi, în locul la... Unde-am scris eu... că și-au schimbat denumirea nenorociții. Mă uitam pe hârtie acum. Deci nu se mai numește cum am zis eu birou de carte funciară. Către biroul de cadastru

P : ..și publicitate..

B : și publicitate imobiliară sector 3. Atât.

P : Ok, bine.

B : Bine boss, hai pa.

Cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în locuința inculpatului B a fost găsit un înscris olograf ce conține textul „Convenției” depuse ulterior la O.C.P.I.

În data de 17.12.2012, inculpatul B a solicitat eliberarea unui extras de carte funciară de informare privind imobilul menționat, precizând că acest înscris îi este necesar la notariat.

În data de 10.01.2013, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 3 a eliberat delegatului Biroului Notarial L extrasul de autentificare, necesar perfectării unei convenții de vânzare-cumpărare a imobilului respectiv. Acest document avea o perioadă de valabilitate de 10 zile (lucrătoare), expirând în data de 23.01.2013.

În perioada de valabilitate a extrasului de autentificare cei doi inculpați și învinuitul L au intensificat eforturile de a găsi un cumpărător al terenului, reducând prețul solicitat.

Astfel, deși inițial au pretins un pret de 650 de euro/mp, în data de 23.01.2012, cu prilejul întâlnirii avute cu martorul M , au cerut prețul de 500 de euro/mp.

În această perioadă inculpatul B și inc. L au avut numeroase întâlniri cu potențiali cumpărători ai terenului, apelând totodată la diverși intermediari, cărora le-au înmănat fotocopii ale documentelor referitoare la imobil și la proprietarul acestuia.

Fiecare dintre aceste întâlniri îi era relatată inculpatului P . Au existat situații când inculpatul P era cel care îi contacta pe B și L și le cerea detalii cu privire la stadiul negocierilor, astfel cum rezulta din convorbirea telefonică purtată în data de 17.01.2013, ora 18.40.30:

B : Salut, boss! P : Salut. Ce facem?

B : Uite, pe acasă... P : Și atât? B

: Ce zici?

P : telefoane, ceva? Nimic? B :

Așteptăm, în stand-by, uite, și acum-a-i la mine. P : Am înțeles. Da' ăia n-au zis că sună până-n 6, până-n5?

B : Au sunat, n-a venit nu știu cine? A rămas în seara asta. Să dea telefon din nou. în jur de 8,9, a zis că sună. P : Bine, mă.

Mă ții și pe mine la curent. B : Tu ce faci?

P : uite, acum am ajuns și eu acasă. B
: Foarte bine. Hai că vedem mâine ce și cum și punem pe hârtie și analizăm căzu'.

P : Păi, nu... Hai să vedem ce sună ăștia mai târziu și vedem.

B : Păi, da...în funcție de ce se întâmplă, stabilim ce și cum.

P : Da. B : Bine, moșule. P

: Ok, hai...

Au existat situații în care inculpatul P a participat el însuși la negocieri, astfel cum rezultă din convorbirea telefonică din data de 05.01.2013, ora 16:32:24:

B : E mai complicat. Dar nu știu, haide să vedem cum facem cu el pentru că, vizavi de aspectul numărul doi pe care trebuie să-l discutăm, n-a fost discuția privind aspectul ăsta că... deci discuția era mai demult când se lăuda cunosc pe x pe y pe z.

P : Da.

B : Înțelegi?

P : Așa, și-acuma?

B : Practic, am încredere că... rămâne de văzut însă trebuie să asist. Luni. Eu luni mă duc încolo..

P : Dar el ce zice referitor la aspectul ăsta?

B : Că rezolvă.

P : Bun, și ce vrea? Să știe pe ce stă sau...?

B : Dracu să-l pleptene, știi ce-l frământă pe el, să zicem așa?

P : Î?

B : Ideea că practic cumpărătorul vine de la tine. Și nu mai avem nevoie de X, Y Și Z. Atât.

P : A, Și vrea să știe..

B : Să nu-l mai asasineze cu 7000 de telefoane pe zi.

P : Cine, profesorul?

B : Da. Și vizavi de aspectul ăsta, ce urma să discutăm, că pe șase se deschide subiectul, pe șapte mergem la interviu. Și să vedem cum funcționează. Că nu merge singur acolo. Merg cu mine. Ca să văd eu cu ochiul meu liber cum se discută și la ce nivel. P : Da, da, normal.

B : Oricum, haide să ne vedem în seara asta să nu... P

: Deci cu zece minute înainte să ajungi mă suni și., că eu

ajung în câteva minute. B : E ok. Bine boss, hai..

În data de 17.01.2013, ora 13.42.07, numitul L a fost contactat de P :

L : Unde ești, B ?

P : Eu sunt pe drumuri. Mata pe unde ești? Eu i-am lăsat lui M bani, mă auzi?

L : Da.
 P : A făcut copii, te așteaptă de la 11.
 L : ...neinteligibil...
 P : Nu te aud.
 L : A vorbit cu ăsta, acum am fost la niște jidani.
 P : Așa...
 L : Sunt în tratative cu ei, mi-a dat ...neinteligibil...
 P : Și ăsta ce zice?
 L : ...neinteligibil...
 P : Nu te aud.
 L : Ne aștepta și B (?) ăla...și ăsta...
 P : Bre, deci ăsta cu M ! Dă-le dracului p-alelalte!
 Alelalte ne interesează săptămâna viitoare. Nu mă interesează nimic acum decât M . (n.n. B)
 L : Păi acuma îmi spune și ăsta...acuma sunt la o discuție cu
 E ...
 P : Da. Și ăsta pe la ce oră te sună?
 L : Acuma, la 4 jumătate, 5. Mă sună C . (n.n. C)
 P : Am înțeles. Bine.
 L : Bine.
 P : Ok.
 Martorul C este o persoană care se ocupă cu intermedierea vânzărilor de bunuri imobile. Inculpatul L a apelat la ajutorul acestuia pentru identificarea unui cumpărător.
 In data de 16.01.2013, ora 14.21.44 inculpații P și B au avut următoarea convorbire telefonică: B : Salut, boieru'!
 Ce faci? P : Salut! Uite, c-un pic de treabă. B : îhîm...
 B : Am fost pe la Primărie să văd la cine-i dosaru' ăla. P : Așa...
 B : ...de urbanism...Și am aflat la cine e dar nu e azi acolo. Și tre' să mă duc mâine la 12.
 P : Bine, oricum nu ne trebuie ăla, nu?
 B : Nu ne trebuie, da'...
 P : Am înțeles.
 B : Păi și dacă e...care-i problema?
 P : Deci pân' la urmă, M , cum a rămas? Că azi pe la 4 ne lămurim cu toate, cine, ce și cum?
 B : Păi, tu știi! Tu ai vorbit cu unchiu'.
 P : Da. Și tu nu erai cu el? Că am înțeles că erați împreună.
 B : Nu, nu, doar la telefon ne-am auzit, atât.
 P : Am înțeles.

B : El era la fii-sa...

P : Poate ne vedem mai încolo, după 5, 6
când termin și eu treaba.

B : Păi, m-anunți și pe mine înainte și...

P : Da, da! și vă convoc pe amândoi.

B : Ok. Bine. Ciao! Pa!

In data de 18.01.2013, la ora 17.06.35 inculpații P și
B au avut următoarea convorbire telefonică: B :
Salut, boieru'! P : Salut, boieru'!

B : Uite acum m-am despărțit de ăla mic... P
: Așa... B : I-am dat hârtiile... P :
Da... B : Am scris „copie” pe el... P :
Normal!

B : ...unde trebuia...și i-am zis să...vezi cum faci să vină că,
chipurile, avocatul vrea să vadă istoricul de rol. Ei, eu știu ce-a vrut să vadă. Să nu
cumva să fie 2-3 vânzări succesive în termen de 2 luni. P :
Am înțeles, da.

B : Când vede actul din 2006...și că-i al doilea ...e clară
treaba, (n.n. titlul de proprietate al SC S S.R.L.) P
: Am înțeles.

B : El mi-a zis că 95%, 90-95% luni o rezolvă. Da' mâine trec
să discut, cred că mă cheamă el. Ei, eu știu ce-i cu el, să-și dea el importanță...

P : Ei și...am vorbit și eu cu el și am înțeles că...știi, i-
am zis eu că-și ia supliment la...când l-am trimis în partea aia...și visează un
supliment. Dar n-are din ce. (n.n. se referă la L).

In seara zilei de 23.01.2013, inculpatul B și inc L au
avut o întâlnire cu martorul M căruia i-au oferit spre vânzare terenul din
cu prețul de 500 de euro/mp. Imediat după această discuție, inculpatul
B i-a relatat telefonic inculpatului P rezultatul
negocierilor.

In data de 23.01.2013, ora 13.10.31, cei doi inculpați au avut o convorbire
telefonică în care P și-a manifestat îndoiala cu privire la
negocierile purtate de B , cerându-i pe un ton imperativ să-i spună dacă a
văzut vreodată „pe ăla care dă banu”. Într-o discuție imediat ulterioară, inculpatul
P l-a întrebat pe B „cât' costă un extras nou”, după
care l-a anunțat că va încerca să procure această sumă. În această convorbire, cei doi
se referă la faptul că perioada de valabilitate a extrasului de autentificare, necesar
încheierii unei convenții de vânzare-cumpărare expirase în data de 23.01.2013, prin
urmare, în ziua următoare (24.01.2013), urmau să solicite eliberarea unui nou
document în acest sens.

Împrejurarea că inculpatul P este cel care a finanțat și
controlat demersurile privind vânzarea imobilului din este
confirmată de numeroase convorbiri telefonice purtate între acesta și inculpatul

B , precum și între acesta din urmă și alte persoane, fiind elocvente următoarele convorbiri telefonice: La data de 21.12.2012, ora 09.17.57:

B : Salut boss!

P : Alo?

B : Alo, ce faci?

P : Uite, bine tu?

B : Sunt la cadastru aici.

P : Așa.

B : Nu la carte. Am vorbit cu madam. Mi-a scos dosarul și mi-a zis că ăla care-a plătit, expertul lor, a plătit normal. Deci n-a plătit taxă de urgență.

P : .. cu urgență.

B : Înțelegi, și mi-a zis că pot să... adică trebuie să plătesc două milioane patru sute. Să se devanseze termenul.

P : Cât?

B : Două milioane patru sute.

P : (n.r. neinteligibil)

B : Ce anume? Deci ei au terminat. Ei și-au terminat treaba. Însă la carte eu nu mai am., nu mai plătesc.

P : Așa și bun, ce trebuie să plătești acum?

B : Ce.. îmi trebuie o factură, eventual, să-i tai o factură și., bănuții.

P : Deci..

B : Două milioane patru sute.

P : Când îți trebuiesc?

B : Pe la două... cel târziu. Da, tre să vii aici, sau... nu știu cum să facem.

P : Vin acolo. Vin acolo.

B : Că eu mă duc, mă duc de-aici dincolo, la... ca să rezolv cu radierea, și o să ne vedem.. știi unde, după muzeul satului. Dar să-mi aduci...

P : Bine, hai că te sun când...

B : Dar să-mi aduci o factură în alb. Dacă poți veni mai devreme e ok că eu sunt tot în zonă. Ori sunt aici ori sunt dincolo.

P : Dar ce factură îți trebuie mă?

B : Normală mă, nu personalizată.

P : Pentru ce?

B : O factură și-o chitanță. Sunt firmă. Sunt firmă, trebuie să-i scriu acolo.. S , achitat, ca și cum aș deconta eu..

P : Ei îți dau... deci tu plătești și ei îți dau chitanță și factură. Nu-i dai tu chitanță și bani.

B : Nu știu., lasă-mă că vorbesc, nu-i problemă asta. P

: Hai!

La data de 02.01.2013, ora 14.10.47: B : Alo, hai c-am uitat să-ți spun P : A? B : Balanța! P : Ah... uite, a plecat G .. B : Băga-mi-aș picioarele. Lasă-l să vină spre mine și.. P : Da. B : Hai că uite mă sună acum, stai. P : S-a întrerupt. B : Nu s-a întrerupt i-am răspuns lui ăsta al tău, lui G . P : A., lui G . B : Da, nu s-a întrerupt nimic. Păi, nu știu, ne vedem mai pe seară? P : Să vedem cum facem. B : Păi trebuie să-mi dai, mă duc ca... fără aia nu iau. P : Da. B : Mă suni tu când ești gata cu o oră înainte. P : Bine, la mine nu e complicat, dar n-aș fi vrut să ies azi din casă că mă simt nasol și ne vedeam mâine dimineață și ți-o dădeam. E : Cum vrei tu. P : Tu la ce oră..? Te duci prima oară la registru. B : La opt sunt acolo. Primul client. P : După aia. B : După registru te sun și... P : Da. B : Că oricum am marjă că ăla m-a chemat la... P : Bine, hai că te vezi acuma cu G . B : Bine, a zis că mă sună când ajunge la metrou. În data de 02.01.2013, ora 14.15.30: B : Ia zi Boss. P : M , îți trebuie pe Octombrie sau pe Noiembrie? B : Băi, noiembrie. P : Noiembrie, deci a unșpea. B : Acuma.. P : Hai că l-am pus pe G să se-ntoarcă. B : Că în decembrie e cu totul alt ceva. Tu știi. P : Păi în decembrie urmează să., afară, nu aia acuma. B : Păi noi deja suntem în Ianuarie. Deja. P : și trebuie să ți-o dau pe noiembrie. Da? B : Da. P : Bine, hai că ți-o dau acum. B : Bine, sper să n-am probleme acolo. Dacă e, te sun. P : Păi, nu, deci pe Decembrie nimeni n-a făcu t-o că de abia s-a închis luna, adică.. B : Am înțeles, da. Bun, deci pe noiembrie-mi trebuie. Pe noiembrie și... o duc dimineață acolo. P : Uite acuma ți-o... s-a întors G să le ia.. B : și când pleacă de-acolo... eu nu mai am cartelă, de-aia i-am și spus. Ne vedem sus undeva și asta e.. P : Da.. Din ultimele două convorbiri telefonice prezentate rezultă că inculpatul P i-a furnizat lui B balanța contabilă pe luna noiembrie a

S.C. S. S.R.L., acest document fiindu-i necesar celui din urmă pentru obținerea unui certificat de atestare fiscală. Inculpatul P a obținut, probabil, acest act contabil prin interogarea unor website-uri.

În data de 03.01.2013, ora 12.52.43, inculpații B și P au avut următoarea convorbire telefonică:

B : Salut boieru, ce faci?

P : Uite ce să fac, zac.

B : Aoleu, ce-am pățit!

P : A?

B : Am fost la cartea funciară, la... cum îi zice... la registru, la prima oră.

P : Așa.

B : Am scos ăla, și l-am pierdut. M-am dus la FISC, am luat fiscalul, am plătit acolo, și m-am întors înapoi am zis că poate-mi dă un duplicat. N-ai să vezi. Noroc că mi-ai dat tu să-mi ajungă. L-am luat înapoi. Altul.

P : Da.

B : Știi care-i treaba? În el scrie că sediul s-a dizolvat.

P : Nu contează.

B : Nu contează, nu? Dar într-un fel e mai bine.

P : Da.

B : Înțelegi.

P : Da.

B : Că stau mai liniștit.

P : Da.

B : Scrie într-adevăr că firma e-n funcțiune e tot..

P : Da, dar a expirat sediul. Da, nu e...

B : A expirat sediul, atât. Hai că, uite, mă duc, că L e pe drum și când termin la carte, te sun. Poate ne vedem și noi, mai încolo.

P : Nu cred că ne vedem azi, M.

B : Măine?

P : Măine.

B : Vezi și tu ce naiba faci cu sănătatea asta.

P : Păi de-aia zic să stau să-mi revin.

Inculpatul B a afirmat cu prilejul acestei discuții că „stă mai liniștit” datorită faptului că sediul firmei expirase. Această „liniște” se datorează faptului că, în ipoteza în care un potențial client ar fi dorit să contacteze un reprezentant al firmei, ar fi constatat că sediul acesteia expirase, existând posibilitatea ca această persoană să renunțe la verificări și, implicit, reducând șansele ca manoperele dolosive folosite de inculpatul B să fie descoperite înainte de vânzarea imobilului.

Totodată, având în vedere că inculpatul B i-a mărturisit inculpatului P „liniștea” sa, rezultă că acesta din urmă cunoștea întreaga situație de fapt reală a imobilului și a adevăratului său proprietar.

In data de 17.01.2013, ora 09.58.30, inculpații B și P
au avut următoarea convorbire telefonică: B : Da, boieru'!

P : Ce faci, boieru'? B : Așteptam...

P : Bă, eu sunt pe niște drumuri. Uite, am vorbit și cu
L acuma că ăia vor să vadă actele după firmă. Fă și tu o copie, poți să faci o
copie?

B : Pot să fac o copie dar n-am bani. P
: Deci, nu știu, fă rost de 50 de mii și fă o copie. B : Băga-
mi-aș ...în mă-sa...

P : Deci faci așa copie după CUI, după
actu' constitutiv, după certificatu' constatator și după toate împuternicirile
alea... prin care tu ai dreptul să... B : ...neinteligibil...

P : ...să vinzi...de la cele...toate firmele alea.
B : Da, da, da...

P : Da', copii, nu iei originale cu tine. Copii.
B : Nu, mă, copii îi dau.

P : Da. Și i-am zis că n-are rost să mai...eu sunt pe niște
drumuri și, na, pân' la urmă tu ești... B : Am înțeles.

P : Eu n-are rost să vin, nici n-are rost s-apar.
B : Am înțeles. P : Da? B :
Bine, hai că văd eu ce fac. P : Da. B : Și
vorbim. P : Bine.

După câteva zeci de secunde, inculpatul P l-a contactat din
nou pe B și i-a spus că vine să-i dea suma de bani necesară fotocopierii
documentelor în discuție.

Și inc. L îi aducea la cunoștință de îndată inculpatului
P rezultatul negocierilor pe care le purta el însuși cu diferite
persoane. În acest sens menționăm convorbirea telefonică din data de 16.01.2013, ora
10.37.51:

L : Alo, B ? P : Da.
L : Sunt cu omu' aici lângă mine. P :
Da.

L : Banii ăștia ni-i dă în două zile maxim. P
: Adică vineri... L : Da. Poate și mai devreme dar...uite, îți
pune condiția...

P : Care?
Discuția continuă între P(și un domn:
D : Alo!
P : Da.
D : Nu știu dacă e condiția dar s-ar putea să fie vechea condiție că dă
împrumutul ...da...împrumutul acesta...la bancă...prin...cu d-asta de
vânzare...cu clauză de vânzare-cumpărare, cum ar veni...Și dacă nu
plătești banii când ai zis, la termen, poți să-l pierzi. Fără...cu executare silită
cum ar veni...

P : Da, bine, dar plata se face în numerar, nu?

D : Cum?

P : Numerar plata?

D : Normal, da, da. Așa, acum nu știu ce condiție are, cât o să fie pe lună dobânda și cât se cere de acesta care ne duce acolo.

P : Am înțeles. Bun, bine!

D : Dar astăzi după-masă, cel târziu mâine, vă spun.

P : Bun, în regulă.

D : De ce, pentru că cel care ne-a dat...adică ne-a promis că ne dă data trecută, a bâlbâit-o...adevăru' că nici n-aveam acte ca lumea da'...putea să spună: „Bă, nu-ți dau că n-ai cutare”.

P : Da...normal...da...

D : Bine, bine, să trăiți.

Cei doi inculpați și inc. L au avut în vedere și posibilitatea încheierii unui contract de împrumut garantat cu imobilul din , întrucât demersurile lor în identificarea unui cumpărător nu dădeau rezultate și urmăreau obținerea cât mai rapidă a unei sume de bani.

În data de 18.01.2013, ora 09.35.56 a avut loc următoarea convorbire telefonică:

B : Alo, bună dimineața!

L : Bună, domnu' director!

B : Ce faci?

L : Uite că acum am vorbit și eu cu băiatul ăsta.

B : Da!

L : în jurul orei doisprezece, unu o să ne ducem la tratative acolo.

B : Am înțeles. A, deci, nu e nicio șansă să se rezolve azi.

L : Nu, nu, nu, da' păi, ce faci azi vânzare? Nu faci azi! Azi a zis, poate să ne dea niște bani să poată să... că să fie sigur că-l cumpără și luni se va face vânzarea.

B : Ei, atunci, probabil o să fie luni dimineață.

L : Da, deci, azi se spune cu cât este, cum este, cum face,

cum face...

B : Am înțeles. Bine!

L : în jurul orei doisprezece , unu ne ducem cu actele firmei ca să vadă că...

B : Da. Da, da...

L : El este...

B : Da.

L : Da.

B : Ok, bine! Ne-auzim atunci.

L : Poate erai și tu mai disponibil să mergem până la [neinteligibil - n.n.] ăla, să mergem până la...

B : După...ă... să rezolvăm asta, că aia cu [neinteligibil - n.n.] necesită și bani ca să o punem...ă...în operă.

L : îhm!

B : Adică, trebuie făcute niște cheltuieli, niște drumuri.

L : îhm.

B : Și deocamdată astea sunt...da' o... o discutăm, eu știu... Hai s-o rezolvăm pe asta, că arde.

L : îhm, bine [neinteligibil - n.n.]

În ceea ce privește participarea învinutului L , s-a reținut că aceasta a fost deosebit de activă, în privința demersurilor de identificare a unui cumpărător. Inculpatul a fost implicat, ab initio, în activitatea infracțională, însoțindu-l pe inculpatul B la diferitele instituții publice și la negocieri cu potențialii clienți. Au existat situații în care inculpatul L a purtat singur discuții în legătură cu vânzarea terenului cu diferite persoane. Acesta a cunoscut situația imobilului precum și împrejurarea că inculpatul B nu avea nici un drept asupra acestuia. Elocventă în acest sens este o discuție telefonică purtată la data de 06.01.2013, ora 10:44:08, între B și martorul V , discuție ce avut loc după o ceartă între cel dintâi și inculpatul L , cu prilejul căreia cel din urmă l-a amenințat pe interlocutorul său că îl va denunța organelor de urmărire penală:

V : Auzi mă și ce-a zis B când i-ai zis?

B : Mamă, ce-ai ești nebun, cred că-i venea să mănânce telefonul. V : Da, nu, îți dai seama că nu mint. B

: Hai mă, ce dracu, nu. Asta o să-l coste mă. El e inconstient mă.

V : Da, în disperare...

B : Da, mă dar nu se fac de-astea. Băi M !

V : Băi da ia fii atent. Hai să-ți spun altceva. Eu nu cred că el poate să facă așa ceva din cauză că e și el băgat, și n-are cum să se-apeuce, că-l ia ăia da de unde știi tu mă?

B : Da.

V : E?

B : Da mă, dar chiar și în ideea asta, eu îmi aduc aminte și de faza cealaltă. Și știi și tu.

V : Da..

B : Domne, că dau, că opresc tot, că fac, că dreg. Și nu s-a făcut nimic. Băi nu s-a făcut nimic absolut.

V : E nebun mă la cap. Bă el are impresia că-l sare lumea din schemă da e nebun mă. Da e nebun.

B : Da de ce pui paie pe foc?

V : Băi io i-am zis bă nene, io am vorbit cu G și-a zis că-ți dă banii băi nene.

B : Păi da normal.

V : I-am zis și io că meriți banii, omu a zis că-ți dă.

B : Dar i-am zis și prietenește și cum vrea el s-o ia.

V. : Băi tu știi că mie mi-au zis mulți înainte băi ai grijă să nu te știe ăsta cu ceva că., și vezi... el nu trebuia să știe foarte multe, L , de chestia asta care o ai tu. Că el știe. Ce eu nu știu cum e cu terenul ăsta și nu știu ce... știu tot.

B. : și dacă știe ce? O suge! Băi M ! Ascultă-mă. Hârtiile nu s-au făcut din stomac.

V. : Da, mă lasă.

B. : Deci sunt autentice, frate.

V. : Da, mă, da.

B. : A, că există, cum se spune o modalitate prin care poți să...

V. : Aha.

B. : E normal. Însă totul e legal. Hai să-ți dau un exemplu. Tu ai o firmă și ai un capital de trei milioane de lei vechi. Normal era două milioane.

V. : Da, mă, știu, știu.

B. : Și io vin să bag patru sute de milioane peste banii tăi. Deci io investesc în firma ta. Păi în secunda unu sunt administrator cu puteri depline mă.

V. : A, aha.

B. : Deci asta a fost procedura mea. Dar totul e legal. Sunt... îți dai seama că hârtiile alea nu mi le dă la colțul străzii.

V. : Da.

B. : Deci eu semnez frate, în calitate de... Păi ia du-te tu și ia un fiscal și-ți dau o adresă. Du-te ia un fiscal să vedem dacă ți-l dă. V

: Nu, mă eu sunt convins..

B. : Păi, poate să cheme el și DNA-ul și PNA-ul și pe pizda mă-sii înțelegi. Că nu are cum să facă...

V. : și-atunci de ce...?

B. : De prost. Băi, de prost. Deci totul e de așa natură încât e super ok. Numai că sunt niște proceduri pe care nu le cunoaște foarte multă lume.

V. : Da, da, da.

B. : Înțelegi? Însă totul s-a făcut legal, frate. S-a dat banul. Păi numai taxele... milioane, milioane, milioane, am văzut eu cu ochii mei, deci plățiși la casierie acolo, la registru.

V. : Da, aha.

B. : Deci ăla, băi nene, rămâne cu terenul. Punct.

V. : Da, mă am înțeles. Tu n-ai văzut că ăla s-a interesat Și-a zis.

B. : Păi, și-atunci?

V. : Ai văzut c-a și zis omul, băi nene, vezi că are probleme.

B. : Deci nu e vorba de zece-douăzeci de mii de euro, un ghetou în Ferentari.

V. : Omul n-a comentat cu actul de proprietate n-a zis nimic. Pă el l-a interesat să poată să construiască.

B : Da, mă, facem. Dacă ăia au scos ăla. Deci e-un act autentic mă. Numai că, treptat, vezi și tu, se schimbă legislația. C-așa dacă era în trei să-mi bag pula-n mă-sa de nu era luat de mult.

V : Da.

B : Dar dat fiind faptul că e zonă protejată, s-a introdus legea pizdii mă-sii să-l dea primăria. Nu-i problemă că dacă eu nu mă luam după handicapatul ăla de Matei mi-era egal. Băi, știi ceva, mi-ai făcut dosarele, ia dă-le-ncoace.

V : Dar și-a depus ăla mă de urbanism?

B : A, și-arăt bonul mă. Dacă eu ți-am dat datele și înregistrare și tot. Ăla-i numărul ăla-i tot. E depus și termenul legal e de treizeci de zile.

V : Cât? Treizeci?

B : Treizeci de zile, da.

V : Dar poate să ți-l respingă mă?

B : Nu.

V : N-are cum?

B : Nu mai mă, tu știi ce dosar am făcut acolo. Cu RLV-urile vechi, cu pizda mă-sii, cu tot, tot, tot.

V : Aha.

B : I-am pus șapte mii de acte acolo. Deci vizavi de ce se solicita io am depus acte în plus, cu taxă cu tot. Păi data trecută în puia mea i-am dat drumul la dosar, nici nu plătisem taxa.

V : Aha.

B : Deci fără taxă, na, hârtiile alea pe care mi le-a dat idiotul ăla, mergând pe premisa lui, pe ce-a spus el. domne c-am făcut... și când m-a pus aia, că înainte să-l depun mi l-a verificat șefa de-aici de la depuneri, și înainte să-l depun s-a uitat femeia în dosar, da, e-n regulă, depune-l, dar eu nu l-am depus tot din cauza lui L , că are el pe nu știu cine, că face, că drege. Și m-a mai încurcat și ăla. Du-te, dă telefoane, întâlniri. Nu pot azi, domne, vin mâine să-ți aduc dosarul înapoi.

V : Băi, asta ți-am zis eu, dacă vorba asta așa, că el n-a făcut mai nimic, ce puia mea să-i dai șaptezeci de mii măi? Ești nebun la cap? Mai și amenință, mai și... că-mi bag pula-n mă-sa. Ce poa* să facă el pe urmă, dacă-i dai și zece mii și i-a luat? A luat zece mii. E bine atât pentru tine, ce-ai făcut, pentru deranjul tău ia zece mii.

B : Da, mă-i dau. Mă, ceva trebuie să-i dau.

V : ți dai zece mii, că dacă a pus botul la ei, gata, e halit. îl și filmăm când a luat banii. Păi?

B : Da nu băi nene, n-am nevoie să-l filmez dă-l în pula mea. Dacă vede zece mii, ce-ai ești copil. Nu, că știu eu cum procedez. Băi, ia-i p-ăștia..

V : Și mai ...

B : Și restul vedem dincolo cum te-ai pronunțat. Să nu... dacă nu-i minciună ne socotim atunci. Dacă e minciună vezi puia, mă. V

: Da, da, așa poți s-o arzi.

B : Plus că... V : Eu am nevoie de tine-ntr-o chestie...

B : Plus că o să fie B , mă. Tu-ți dai seama la vorbele astea pe care le-a spus. Păi, dacă erai vorba aia, vreun țigan d-ăla de la... sau gen șarpe, vreun escroc, normal că nu hălea B vorbele astea. Dar mai ales că te cunoaște și...

V : Io-i spun în față bă, dă-te-n morții mă-tii.

B : Dă-l dracu-n puia mea că n-are ce să facă.

V : Zic, băi te-a costat niște bani..

B : Tocmai de-asta m-a enervat și chestia, bă a țipat la mine. Ce morții mă-tii țipi mă?

V : Nu la tine, băi, păi și la mine măi, băi, seara, noaptea.

B : Că mă duc la DNA și gata îl dau în primire și se sparge toată treaba.

V : A stat el, a fiert, a fiert, și seara pe la nouă fără un sfert, telefon de la el.

B : A, după ce vorbisem eu cu el.. (...)

V : Eu tot am căutat să-l împăciuiesc. Băi nea L , las-o mă dracu de ce-o dăm în de-astea. Dar a zis de mai multe ori, ce-a zis numai o dată.

B : Ia uite mă, să moară familia mea!

V : Stai mă c-a zis și mai de mult, mă. Băi nene, hai mă ce dracu în loc să facem o treabă cu bani, cu... ce puia mea, o dăm acum. Și dacă-l dai p-ăla, să zicem că te duci la DNA ce puia mea mai câștigi. Ce câștigăm? Că nu câștigi nici dumneata nimic, nici G . B : Păi da, ce puia mea câștigă?

V : Oricum îți dă bani. Păi ce băi profesore, două de mii? Păi atâta merit eu? douăj-de mii?

B : Dar cât puia mea meriți când n-ai bani să treci strada pe riscul meu. Dă-te-n morții mă-tii..

V : Păi nu douăj-de mii ai zis prima dată?

B : Păi, prima dată da, după aia am sucit-o în cincizeci, hai mă că-ți dau cincizeci de mii. Lasă de la mine cum ar veni. Hai bre, mai pune douăzeci. Băga-mi-aș... bă e lacom rău mă!

V : Că ce domne, cât m-a ars atunci! Dar el mi-a zis altceva atunci. Eu de-aia m-am luat de tine. Ce puia mea mă, dacă ăla a făcut tot. El zicea că el., că fără mine nu se făcea nimic.

B : Băi nene, ascultă aici ce spune M . Deci el doar a pus o vorbă. O vorbă mă! Cât a durat? Cinci minute. Uite-l am și eu pe nepotu - aiurea nepot, el negru și eu alb - și crede-mă că vânzarea s-a făcut în ce sens - îți dau și exemplu: și sigur. Ne știm de zece ani. Faci afaceri cu mine la greu. Sunt tot timpul la centimă, corect. Cât mi-ai dat? Aștia sunt. Și după ultimă fază, deci eu mi-am pierdut un mare sponsor ca să zic așa.

V : Da, da, da.

B : Deci om care e milionar în euro. V : A, și l-ai pierdut.

B : L-am sacrificat frate. L-am sacrificat. Mi-a greșit și el cu ceva o singură dată în sensul că n-am fost mulțumit.

V : Da, da, da.

B : Pentru că orice firmă îi lua la vremea respectivă în jur de patru cinci mii de euro comision drept, li mie mi-a dat o mie.

V : îhî.

B : Li de-atunci l-am ținut minte. Mă, lasă, ăltia sunt, mai vedem. Că de-aia i-am pus gheașă la inimă că dacă mie-mi dădea să-mi bag pula-n mă-sa dacă nu... n-aveam... îl țineam în continuare. Însă pentru faptul că... na, mă dacă n-aveai... era vorba de o închiriere sau vindeam un ghetou, am lăsat de multe ori de la mine la chestii de genul ăsta.

V : Da.

B : Dar tu când stai pe milioane de euro și... te fuți în cur pentru câteva mii. Când ți-am dat... păi am vândut douăzeci și opt de mii de euro mă, în București. În două loturi de la niște moși. Și de la patru dolari s-a ajuns la doi dolari. Metru. Acuma nici nu știu cât e. Cincizeci, șaizeci, pula mea.

V : Și-a rămas la ăla?

B : Păi da normal, sunt ale lui.

V : Păi și-atunci ce...

Inculpatul L este cel care l-a prezentat pe inculpatul B la Biroul Notarial N , unde urma să fie perfectată vânzarea imobilului. De asemenea, el este cel care ținea legătura cu reprezentantul biroului notarial și lui îi erau solicitate documentele necesare vânzării.

Inculpatul B discuta în detaliu cu învinuitul L despre toate demersurile necesare obținerii înscrisurilor solicitate de potențialii clienți, despre sumele de bani achitate cu titlu de taxe legale la diferite instituții publice. Cei doi obișnuiau să se întâlnească zilnic, în timpul dimineții, în locuința inculpatului Beldean Mihai și se deplasau împreună la instituțiile publice sau la negocieri cu diferite persoane.

Inculpatul L a negociat pe cont propriu, în lipsa inculpatului B , vânzarea terenului cu mai multe persoane. În acest sens exemplificăm prin următoarele convorbiri telefonice:

La data de 01.12.2012, ora 10:31:34, L , este apelat de la postul telefonic cu numărul de apel 0763.191.318 utilizat de o persoană neidentificată (I):

I : Alo.

L : Da vă rog.

I : Bună dimineața. Am întrerupt că zic, hai să nu mai vorbesc prin telefon. Vroiam să vă-ntreb antecontractul ăla s-a făcut la un notariat, nu?

L : Cum?

I : Antecontractul, promisiunea aia de vânzare?

L : Da.
 I : Și mai există antecontractul ăla? îl mai are.
 L : Păi sigur că există.
 I : îl are, nu?
 L : Da.
 I : Bine, asta vroiam să știu. Bine, ne auzim luni atunci.
 L : Hai, că te, că-l întreb și te sun eu. Hai că-l întreb.
 I : Bine, sănătate!
 După câteva minute, la ora 10.34.39, discuția este reluată: I : Da domnu
 N :
 L : Este aici, care scrie numărul acolo, și unde s-a... I :
 Care-i trecut și-n act.
 L : Da, da. Este la domnul M . La, unde s-a... la Piața
 . (n.n. B.N.P. M) I : Aha. Am înțeles.
 L : Dar scrie numărul lui și poate s-o sune pe-aia. I :
 Am înțeles, bine domnu N , rămâne să ne vedem luni cum am stabilit noi. Bine, o
 zi bună vă doresc, sănătate.
 L : (n.r. neinteligibil)
 I : Ce să fac, am ajuns la țară și acum m-am trezit și mi-am adus aminte
 că am văzut acolo că scria chestia asta și de-ăia zic. Ia să vedem încă o avea-o... că
 zic, poate în cazul în care, zic, dac-ar fi nevoie să ceară, dar nu cred.
 L : Poate s-o aducă de la ăsta, de la M de la Piața .
 I : Dac-o să fie nevoie. Deocamdată vedem acolo.
 L : Domne, noi (n.r. neinteligibil)
 I : ihî.
 L : (n.r. neinteligibil)
 I : Bine, domnu N , lăsați că rezolvăm noi. O zi bună vă doresc.
 L : hai.
 La data de 12.01.2013, ora 12.10.20, inculpatul L a avut
 următoarea convorbire telefonică cu numitul B : B : Da. L : Alo?
 B : Spuneți. L : Domnul B ?
 B : Da.
 L : Domnul B , sunt un prieten a Iu niște băieții ăștia care au vrut să
 vândă un... terenul ăla. Cu grecii. B : Care teren? L : Terenul ăla de la
 B : Așa. Da, da, da.
 L : și nenorocitul ăla de M , ăla jigodia aia, țiganul ăla, nenorocitul
 ăla, o mare jigodie.
 B : și pe mine m-a păcălit, da.
 L : I-a păcălit, i-a ars pe băieții ăștia de vreo 500 de euro. B :
 Aoleo..
 L : Cinci sute de euro că le scoate el urbanismul, că le face. B :
 A, pă ei i-a păcălit! Că i-am dat și eu două milioane că scoate urbanismul, că...

L : Futu-l în gură, și el a plecat mereu pe la., că-i la M , că-i la cutare...

B : Minciuni, minciuni, și mie două-ș-cinci de milioane are să-mi dea.

L : Are și lui profesor, și la alea. B : A, și lu profesor are? L : Da.

B : Cum vă numiți dumneavoastră? L : L mă numesc.

B : Ia ziceți, domnu L , sunteți domnul care ne-am întâlnit noi acolo?

L : Da tăticu, și vroiam eu să... Eu vreau să vorbesc numai cu mata.

B : Așa.

L : Că mi-a spus mie băieții ăștia, că eu i-am ajutat și eu. Io sunt intermediar. B : Păi, ca noi toți.

L : Ca și matale. Nu vreau să știe nici profesorul, nici M , io sunt prieten bun cu băieții ăștia care... i-am ajutat eu.

B : Așa.

L : Ați înțeles?

B : Am înțeles.

L : Ai și mata partea matale, ai cincizeci de mii de euro. Pe cuvântul meu de onoare. Dacă vrei, facem și scris.

B : Așa.

L : Ai comisionul matale. Ia adu-i pe grecii ăia, măi tată, să nu știe nici M , nici profesorul. Facem... actele sunt gata, poate să le verifice...

B : Băi, L , hai să-ți spun ceva ce facem. Ne-ntâlnim, stăm de vorbă că normal, adică, nu e vorba cât. Cât dă Dumnezeu, cât luăm și noi împărțim.

L : Păi da. A zis așa. A spus un milion o sută. Iau ăia un milion și cincizeci ne dă cincizeci mie, cincizeci matale.

B : Auzi mă, zi-mi o chestie, tu ai actele alea? Ai actele la terenul ăsta?

L : Le are toate gata, tot, tot, tot. I-al lor nu-i al meu.

B : Stai mă, actele putem intra în posesia lor să putem să...?

L : Da, domne, sigur că da.

B : Bine, atunci fii atent. Îmi bag numărul tău în memorie și mai vorbim. Luni ne-ntâlnim, vin și cu grecul ăla și dăm drumul la treaba.

L : Haide, tăticu, hai.

B : Ia zi-mi, de unde ai numărul meu de telefon?

L : Păi mi l-a dat ăia, băiatul ăla de la M i l-a dat lu ăsta, s-a scăpat prostul.

B : Și l-a dat lu ăsta numărul. Da, da.

L : Dar nu vreau să mai știe..

B : Nu, mă, pe javrele astea, ce să mai... și pe mine are să-mi dea două-ș-cinci de milioane.

L : Da.

B : Bine, măi L . Fii atent. Ne-ntâlnim luni și stăm de vorbă da.

L : Da, te sunăm? Te sun eu?

B. :. Da, mă suni, ne vedem luni și gata. Dacă nu, poate și mâine dacă ai timp să vedem alea.

L :. și mâine, și mâine tată, și mâine.

B :. Fii atent, ne-ntâlnim frumos și în și cu grecu, punem uite nene, ăsta-i terenul, ce câștigăm. împărțim, noi avem firmă de imobiliare, dăm chitanță, factură, tot ce trebuie.

L :. Da, domne, bine.

B :. Bine M

La data de 15.01.2013, ora 14:39:31, inculpatul L a avut următoarea convorbire telefonică cu martorul C : C : Da.

L : C , până mâine când ne vedem noi la zece, deja fă vorba cu băieții ăștia pentru cinci sute de mii de euro.

C : Dă, mă, da. Ce să fac? Fac, normal că fac, astăzi o să vorbesc la...

L : Până când... mâine la zece, da. C : Da, dar îmi dai actele, da?

L : Da, domnule, cum să nu.

C : Bine.

L : Verificare, tot absolut...notar, avocat, tot absolut. C

: Bine. L : Atât...

C : Da.

L : Pentru trei luni.

C : Da, bine.

L : Da.

C : Poate și mai puțin, dacă poți și mai puțin, dacă poți pe o lună bine, dacă nu pe două, dacă nu pe trei și vedem cum e.

L : Eu îți spun pentru că... Eu într-o lună poate, poate și mai puțin de o lună, dar eu...

C : Las-o, mă, las-o așa ca să nu fie... să nu...

L : [neinteligibil - n.n.]

C : Fie problemă că nu s-a făcut. Lasă, mai bine așa.

L : Tu fă vorbele deja pentru mâine la zece.

C : Da, da, de acord, de acord, da.

L : Pa.

C : Să trăiești.

La data de 16.01.2012, ora 11.23.23, inculpatul B și L au avut următoarea convorbire telefonică: L : Da dom director.

B : Să trăiască. Ce faci boss?

L : M-am găsit cu omul că n-am mai stat. Am vorbit cu

B :

B : Așa.

L : și mi-a dat verde, le-am dat alea, le-am dat copiile și lor, la ăsta, și mi-a spus cu clauză., nu se poate într-o lună... B : La revedere, știu.

L : Se pierde treaba. Deci, cel târziu până vineri e banii.
 B : Cel târziu vineri luăm banii nu?
 L : Cel târziu.
 B : Bine tată.
 L : Deci B mi-a dat... a vorbit B cu el la telefon.
 B : Așa.
 L : Și i-a spus toate condițiile.
 B : Am înțeles.
 L : Bun, acum aștia, după masă, grecii-mi dă după masă
 răspunsul, profesorul mi-a spus că luni.
 B : Care vine primul cu banii ăla e și...
 L : Deci aștia sigur sunt bani. B e plecat acum și-a
 spus când vine o să se mai întâlnească cu ăsta. Că are niște treburi.
 În această convorbire telefonică interlocutorii se referă la încheierea unui
 contract de împrumut garantat cu imobilul din
 În data de 18.01.2013, ora 13.36.29, inc L , care se afla într-o
 discuție cu un potențial cumpărător, l-a contactat telefonic pe inculpatul B
 :
 L : ... mă?
 B : Ce dracu să fac, mă, acasă.
 L : Noi suntem la discuții aici, ia uite, acum
 iar [neinteligibil- n.n.]..., pe ploaie...
 B : Și n-ai zis că mă chemi și pe mine?
 L : Păi, ce să te chem, dă-te-n p... mea, că trebuie să
 vorbesc...să pui lucrurile la punct...treaba... să te chem...care...îți spun eu
 acum...că...Unde-i actul la locul ăsta, mă? Actul de vânzare - cumpărare?
 B : E la notar.
 L : Păi, de ce la notar? Tu nu trebuie să ai un act? De ce-ai
 lăsat acolo?
 B : Păi, am...Ăla era originalul.
 L : Păi, ia un act...că-mi trebuie un act și mie... aici. Uite,
 acum am fost aici...sunt acum...am plecat... [neinteligibil - n.n.]...,avem act, imediat
 facem vânzare.
 B : Păi, și ce...vor actele...de proprietate? Sau cum?
 L : Păi, cum? Nu trebuie să știe și ei...[neinteligibil -
 n.n.]...istoric? Cine l-a avut, de unde a plecat...cine a cui e...
 B : îhî...Păi, nici nu știu...Azi e vineri...O mai fi femeia acolo?
 L : [neinteligibil - n.n.]...
 B : Ce zici?
 L : [neinteligibil - n.n.]...cât e ceasul?
 B : Păi, azi e vineri...
 L : Păi, te duci și plătești rezervare.
 B : Hai c-o să mă duc pân-acolo așa...
 L : [neinteligibil - n.n.]...

B : De ce nu mi-ai dat telefon mai devreme să-mi spui?
 L : [neinteligibil - n.n.]... Păi, uite că...oamenii pleacă...uite
 acum am venit aici...[neinteligibil - n.n.]...
 B : Ai venit...
 L : îmi trebuie actul ăla de vânzare...[neinteligibil - n.n.]...
 B : Normal alea nici nu prea se mai dau... da'
 hai! [neinteligibil - n.n.]...Că răspunsu-i baza!
 L : Băi...băiatule! [neinteligibil - n.n.]...de unde-a
 venit...cine-a fost...
 B : Eu mă duc acum la notar să vedem dacă mai e cineva
 acolo, să-mi facă o copie.

L : [neinteligibil - n.n.]...E \$ acolo...tre' să fie.
 În faza de urmărire penală s-au administrat următoarele probatorii:
 declarațiile martorilor și înscrisurile depuse de aceștia la dosarul cauzei; declarațiile
 părții vătămate; declarațiile învinuiților/inculpaților; procesele- verbale de redare
 a convorbirilor telefonice interceptate și înregistrate în prezenta cauză; imagini
 ale învinuiților înregistrate în baza Autorizațiilor emise în cauză de Tribunalul
 București; procese verbale de percheziții; verificări efectuate la Oficiul Comerțului și
 la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară, la Oficiul Național al Registrului
 Comerțului, la Direcția de Impozite și Taxe Locale sector 3, la Primăria Municipiului
 București, la B.N.P. M ; raport de constatare tehnico-științifică
 grafoscopică; raport de constatare tehnico-științifică privind conținutul sistemelor
 electronice ridicate din locuința inculpatului P : procese-verbale de
 identificare ale învinuiților și inculpaților

În faza cercetării judecătorești s-au administrat probatorii cu înscrisuri, s-au
 audiat inculpații P , L și B , martorii
 T , V , C , R ,
 B , M , G .

Pentru martorul V , instanța a făcut aplicarea disp.art.327 alin.3
 C.p.p.. În susținerea laturii civile, partea civilă SC S SRL a
 depus înscrisuri. Din analiza materialului probator administrat în cauza, a rezultat
 situația de fapt așa cum a fost reținută în actul de sesizare a instanței, cu următoarele
 precizări:

Inculpatul B , în declarațiile date, a arătat în mod detaliat modul în
 care a gândit și a procedat pentru realizarea scopului propus, acela de a intra în
 posesia terenului situat în , în suprafața
 totală de 2714,09 mp. evaluat la 1.574.172,2 euro , proprietatea firmei SC S

SRL. A apelat la ajutorul inculpatului P pentru a-i
 redacta pe calculator actele necesare majorării capitalului social, a falsificat prin
 copiere semnătura administratorului legal, D , știind ca
 acesta este plecat în țara natală pentru mai mult timp. Toate înscrisurile contrafăcute
 și tehnoredactate de inculpatul P le-a depus la Registrul
 Comerțului pentru a obține statutul de administrator al societății, proprietara
 terenului. Fiindcă era necesară majorarea capitalului social, a împrumutat suma de

20.000 lei de la inculpatul P pe care a depus-o la registrul comerțului . Inculpatul P a mai redactat ulterior o „Convenție” falsă, prin care proprietarii terenului - cele 3 societăți - erau de acord cu radierea unui antecontract din cartea funciara , dând curs unei solicitări a unui potențial cumpărător, martor în prezenta cauză.

Inculpatul B , așa cum a relatat în declarație, a contrafăcut semnăturile reprezentanților acestor societăți, după care a depus convenția la Registrul Cadastrului. Multiplul ajutor dat de inculpatul P se explica prin faptul ca avea un interes în vinderea terenului, acela de a obține suma de 70.000 euro din contravaloarea terenului, alături de L. care și acesta trebuia sa obțină 70.000 euro, inculpatul B , după cum explica în declarațiile date, urmând să rămână cu diferența de 100.000 euro. Aportul infracțional al inculpatului P duce la concluzia certa ca acesta cunoștea activitatea ilicita a inculpatului B , nerecunoașterea săvârșirii faptelor fiind o atitudine nesinceră izvorâtă din reaua credință a acestuia.

Este o contradicție în susținerile inculpatului P , în sensul că, deși afirmă ca l-a ajutat pe inculpatul B din milă, cu tehnoredactarea unor înscrisuri contrafăcute și că, fiind sărac și bolnav, îi mai dădea din milă sume modice de bani și împrejurarea că a „împrumutat” o astfel de persoană (săracă și bolnavă) cu o suma atât de mare, 20.000 lei, exact cât a trebuit pentru ca inculpatul B să depună la Registrul Comerțului pentru majorarea capitalului social al firmei. Cum putea să „spere” că inculpatul B , în condițiile arătate, putea sa-i restituie suma de 20.000 lei, daca nu avea certitudinea reușitei activității infracționale a acestuia, certitudine care rezultă din cunoașterea realității activității ilicite la care a luat parte.

Inculpatul B , în special, și cu inculpatul P , au apelat la inculpatul L pentru a găsi cumpărători ai terenului. Graba izvorâtă din teama de a nu fi descoperiți i-a determinat să apeleze la cunoștințe, vânzătorii ocolind mijloacele uzitate pentru asemenea activități, și anume mijloacele de publicitate.

În relațiile cu persoanele care doreau să cumpere terenul, inculpatul B se prezenta în calitate de administrator al firmei SC S SRL.

Prietenia de aproximativ 25 ani dintre inculpații B și L , după cum declara acesta, poate explica faptul că inculpatul B i-a relatat despre activitățile sale ilicite în care se implicase pentru a-l ajuta , tentându-l cu o recompensă de 70.000 euro din prețul vânzării terenului.

De altfel, inculpatul B declară că i-ar fi oferit suma de 70.000 euro din contravaloarea terenului, inculpatului L . Aportul inculpatului L nu s-a rezumat numai în a căuta clienți, ci l-a însoțit pe inculpatul B la BNP „N ” pentru a depune actele contrafăcute ale firmei și în alte împrejurări, la solicitările funcționarilor biroului notarial. Inculpatul B i-a înmănat acte contrafăcute pentru a le arata potențialilor cumpărători.

Martorul R , angajat al BNP „N ”
arată că inculpatul B , însoțit de inculpatul L , s-au prezentat de mai multe ori la biroul notarial pentru a aduce înscrisuri la dosarul depus de aceștia, pentru a-l completa în vederea vinderii terenului și perfectării contractului de vânzare-cumpărare, pentru că aveau un potențial cumpărător ai cărui avocați urmau să verifice actele și să stea de vorbă cu notarul. Inculpații, în discuțiile purtate cu cumpărătorii, au ajuns în faza în care urma să se încheie tranzacția de vânzare-cumpărare a terenului, așa cum rezultă din declarațiile martorilor M , V , V , C . Prețul mic cerut și modul de a se prezenta al inculpaților B și L , față de cumpărători, i-au determinat pe aceștia din urmă să aibă dubii cu privire la persoana inculpaților. Inculpații B și L au prezentat dosarul la BNP „N ” pentru a fi verificate actele în vederea vânzării, a perfectării unui contract de vânzare-cumpărare.

S-a reținut de către inculpați în apărare că activitatea infracțională a acestora a îmbrăcat forma actelor preparatorii care pregătesc săvârșirea faptei, acestea nefiind incriminate în legislația română pentru că rămân în afara faptei. Activitățile inculpaților demonstrează că există o hotărâre de a săvârși o infracțiune, că rezoluția infracțională a fost pusă în executare, iar executarea nu și-a produs efectul pentru că nu a fost găsit cumpărătorul până la data când a fost descoperită activitatea ilicită, nu din voința inculpaților. Activitățile inculpaților cuprinse în actele de executare prezentate anterior prin prezenta și în rechizitoriu sunt acțiuni angajate direct în săvârșirea faptei. Contrafacerea documentelor firmei SC S

SRL, obținerea dosarului original de la Registrul Comerțului, pentru a fi model în acțiunea de contrafacere, depunerea dosarului cu acte contrafăcute la biroul notarial, modul în care inculpatul B a obținut cei 20.000 lei de la inculpatul P , pentru majorarea capitalului social, condiție ca acesta să devină administratorul firmei și toate celelalte activități ulterioare, conjugate ale celor 3 inculpați , sunt acțiuni cuprinse în actele de executare, pentru un final precis –săvârșirea de infracțiuni, în calificarea din rechizitoriu, și nu simple acte preparatorii. Art. 20 arată că tentativa constă în „punerea în executare a hotărârii de a săvârși infracțiunea „... , și corespunde perfect acțiunii inculpaților care au pus în executare această hotărâre. Opinia instanței, în raport de susținerile inculpaților, se realizează concepțiilor existente în doctrina și legislația penală română, unde s-au conturat două teze principale: teza incriminării actelor preparatorii și teza neincriminării actelor preparatorii. Este adevărat că, în principal, regimul actelor de pregătire în dreptul penal român actual vizează teza neincriminării actelor preparatorii, ca fază incipientă de desfășurare a activității infracționale. Însă, pe cale de excepție, legislația penală română a consacrat că actele preparatorii la unele infracțiuni grave sunt incriminate ca tentativă și pedepsite ca atare, pentru că textul de lege încadrează producerea (cum este cazul prezent) sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor în sfera tentativei. Ot ca o excepție, actele preparatorii în unele situații sunt incriminate ca infracțiuni autonome, când pericolozitatea lor este evidentă. Fiind pe deplin dovedită existența cerințelor legale referitoare la existența

tentativei în prezenta cauză, tribunalul a reținut ca fiind obiectivă, în raport de probatoriul administrat în cauză, situația de fapt prezentată și analizată în rechizitoriu, cu agravanta prev. de art. 75 lit. a C.p., în ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune (săvârșirea infracțiunii de trei sau mai multe persoane împreună).

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei, prev. de art. 72 C.p., în raport de gradul de pericol social concret al faptelor săvârșite, dar și de persoana inculpaților, instanța a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor ce fac obiectul prezentei cauze și că acestea au fost săvârșite de inculpații B , P și L , în calificarea din rechizitoriu.

Inculpaților li s-au aplicat pedepse al căror quantum și modalitate de executare s-a dea eficiență dispozițiilor art.52 C.p.

La individualizarea pedepselor, s-au avut în vedere că inculpatul B a avut o atitudine sinceră, de recunoaștere a faptelor ce se rețin în sarcina sa și că a mai fost condamnat anterior prin sentința penală nr. 839 de Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 822/14.07.2004 a Tribunalului București, pentru același gen de infracțiuni, fiindu-i incidente dispozițiile art.37 lit. b C.p.

Inculpatul P nu este cunoscut cu antecedente penale, deși este cercetat în alt dosar penal pentru același gen de infracțiuni, și a fost nesincer cu privire la aportul sau infracțional în prezenta cauză.

Inculpatul L a mai suferit o condamnare prin sentința penală nr.169 a Tribunalului București, de 8 ani închisoare, definitivă prin decizia penală nr. 784/15.02.2001 a Înaltei Curți pentru fapte de același gen.

A avut o atitudine nesinceră cu privire la fapta pentru care este cercetat în prezenta cauză.

Cu privire la pedepsele accesorii, care se vor aplica inculpaților, și care însoțesc pedeapsa principală a închisorii, instanța a avut în vedere jurisprudența CEDO. Natura faptelor săvârșite de inculpați, ansamblul circumstanțelor personale duc la concluzia existenței unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală prev. de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a lit. b C.p., respectiv dreptul de a fi aleși în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, motiv pentru care acest drept va fi interzis pe perioada executării pedepsei. Nu s-au interzis dreptul de a alege având în vedere exigențele CEDO reflectate în hotărârea din 6.X.2005 în cauza Hirst c/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Sabou și Părcălab c/României.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au declarat apel inculpații B

, P și L

Inculpatul B , prin apărătorul ales, a criticat sentința sub aspectul greșitei condamnări pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune calificată, în convenții, cu consecințe deosebit de grave, rămasă în forma tentativei, arătând, în esență, că, toate acțiunile întreprinse în scopul vânzării au reprezentat acte preparatorii în realizarea rezoluției infracționale de vânzare a imobilului, care nu sunt incriminate.

Inculpatul P , prin apărător ales, a arătat, la rândul lui, în esență, în același mod, că nu se poate reține că a existat o punere în executare a rezoluției infracționale de a induce în eroare, întrucât nu au fost găsiți cumpărători, ceea ce se reține în chiar motivarea hotărârii atacate. Neexistând vreo persoană care să fie indusă în eroare, în scopul fraudării patrimoniului prin plata vreunui preț necuvenit, nu se poate reține că a existat un act de înșelăciune.

A mai susținut că, în ipoteza în care s-ar reține că a existat o punere în executare a rezoluției infracționale de a înșela, tentativa este una absolut improprie, în condițiile în care societatea proprietar al terenului era formată din alte două societăți, entități juridice diferite, iar pentru realizarea vânzării trebuia să se prezinte în fața notarului reprezentanții legali ai acestor societăți, astfel cum rezultă din adresa emisă de Uniunea Notarilor Publici.

În fine, a mai arătat că nici infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în modalitatea reținută de instanța de fond, nu-i poate fi imputată, întrucât, nu a presupus o contrafacere a înscrisului în modurile prev. de art. 288 Cod penal.

Inculpatul L , prin apărător, a criticat sentința sub aspectul condamnării sale pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune, arătând că participația sa a constat doar în găsirea unor intermediari în scopul vânzării imobilului, contra unui comision, solicitând achitarea în temeiul art. 10 lit. b sau d Cod procedură penală.

Prin decizia penală nr. 263/A din 28 octombrie 2013, Curtea de Apel București – Secția I penală, în temeiul art.379 pct.2 lit.a Cod procedură penală, a admis apelurile declarate de inculpații B , P și L

împotriva sentinței penale nr.476 din data de 10.06.2013.

A desființat, în parte, sentința penală apelată și rejudecând, în fond:

A descontopit pedepsele rezultante aplicate inculpaților B și P

și a repus în individualitatea lor pedepsele componente.

În temeiul art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală rap. la art.10 lit.b Cod procedură penală, **a achitat pe inculpatul B** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.20 Cod penal rap.la art. 215 alin.1,2,3 și 5 Cod penal ,cu aplic.art.37 lit.b C.p. si art.75 lit. a C.p.

În temeiul art.33 lit.a,34 lit.b Cod penal, inculpatul B s-a dispus că va executa **pedeapsa cea mai grea de 1(un) an închisoare**.

În temeiul art.71 Cod penal, a interzis inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.350 alin.1 Cod procedură penală, a revocat măsura arestării preventive și a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului B , dacă nu este arestat în altă cauză.

În temeiul art.88 Cod penal, a scăzut din pedeapsa aplicată timpul reținerii și arestării preventive de la 24.01.2013 la data punerii efective în libertate.

În temeiul art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală rap. la art.10 lit.b Cod procedură penală, **a achitat pe inculpatul P** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 Cod penal rap.la art.20 Cod penal rap.la art. 215 alin.1,2,3 și 5 Cod penal cu aplic. art.75 lit. a Cod penal.

În temeiul disp. 33 lit.a,34 lit.b Cod penal, inculpatul P s-a dispus că va executa **pedeapsa cea mai grea, de 10 luni închisoare.**

În temeiul art.71 Cod penal, a interzis inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În temeiul art.350 alin.1 Cod procedură penală, a revocat măsura arestării preventive și a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului P ,dacă nu este arestat în altă cauză.

În temeiul art.88 Cod penal a scăzut din pedeapsa aplicată timpul reținerii și arestării preventive de la 24.01.2013 la data punerii efective în libertate.

În temeiul art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală rap. la art.10 lit.b Cod procedură penală, **a achitat pe inculpatul L** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.26 Cod penal rap.la art.20 Cod penal rap. la art. 215 alin.1,2,3 și 5 Cod penal cu aplic. art.75 lit. a Cod penal și art.37 lit.b Cod penal.

A constatat că inculpatul L este arestat în altă cauză.

A respins,ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă SC "S. " SRL.

A înlăturat obligarea inculpaților, în solidar, la plata sumei de 15.000 Euro despăgubiri materiale, în echivalentul în lei la cursul BNR din data plății.

A menținut celelalte dispoziții.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de apel a avut în vedere următoarele considerente:

Probele administrate în cursul urmăririi penale (verificările efectuate de Oficiul Național al Registrului Comerțului, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară, Direcția de Impozite și taxe Locale Sector 3, Primăria Municipiului București, BNP M , raportul de constatare tehnico – științifică grafoscopică, raport de constatare privind conținutul sistemelor electronice ridicate de la locuința inculpatului P ; procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate în mod autorizat) precum și readministrarea, în mod nemijlocit și în condiții de contradictorialitate a declarațiilor testimoniale date de T

, V , C , M , R , B (angajați ai BNP „N ”) și G

(angajată a SC S SRL) au relevat, cu caracter de certitudine, fapte și împrejurări ce au conturat în mod necontroversat situația de fapt reținută în prezenta cauză, dovedindu-se următoarele:

Inculpații B și P au luat rezoluția infracțională de a vinde terenul aparținând SC S SRL situat în

, evaluat la suma de 1.574.172,2 euro administrată de cetățeanul D

În realizarea acestei rezoluții infracționale, inculpatul B , în primăvara anului 2012, s-a prezentat la SC S SRL în calitate de

investitor german, interesat de achiziționarea terenului, obținând de la martora G

(colaboratoare a cetățeanului D

) un plan cadastral al terenului.

La data de 01.10.2012 inculpatul B a solicitat Oficiului Național al Registrului Comerțului eliberarea dosarului complet al SC S SRL (adresa nr. 45469/01.02.2013), iar după obținerea lui le-a înmănat inculpatului P pentru falsificarea înscrisurilor ce urmau să dovedească majorarea capitalului social și numirea unui nou administrator (dosarul complet purtând ștampila Oficiului Național al Registrului Comerțului din data de 05.10.2012, a fost găsit în locuința inculpatului P , la percheziția domiciliară).

La data de 16.10.2012 inculpatul B , în calitate de administrator al SC S SRL a solicitat Oficiului Național al Registrului Comerțului înregistrarea modificărilor intervenite în actul constituit inițial, depunând în acest sens Hotărârea A.G.A. S.C. R S.R.L. din data de 09.10.2012, Hotărârea A.G.A. S.C. S. S.R.L. din data de 09.10.2012, Hotărârea A.G.A. S.C. G S.R.L. din data de 09.10.2012 și Actul constitutiv al S.C. S. actualizat la data de 09.10.2012.

Aceste înscrisuri au fost tehnoredactate de inculpatul P (declarația sa de recunoaștere coroborându-se cu urmele fișierelor descoperite în sistemul informatic ridicate din locuința sa, ce conțineau denumirea societății, amplasamentul terenului, numele inculpatului B și al cetățeanului D

Inculpatul B a aplicat ștampila pe documentele menționate și a executat prin imitare, semnătura cetățeanului spaniol (împrejurare dovedită de faptul că în locuința inculpatului B a fost găsită o ștampilă rotundă de lemn cu amprenta SC S SRL, precum și un înscris pe care inculpatul a exersat mai multe semnături).

După înregistrarea la Registrul Comerțului a documentelor privind calitatea de administrator a inculpatului B , acesta împreună cu coînculpații P și L au apelat mai mulți cunoscuți cărora le-au cerut ajutorul pentru a putea găsi un cumpărător al terenului.

Martorul V zis „P ” cunoștință comună a înculpaților P și L l-au contactat, la rândul său pe martorul C care a identificat un potențial cumpărător în persoana numitului R , persoană ce nu a putut fi identificată de organele de urmărire penală.

Martorul V a înmănat seturi de documente privind imobilul mai multor persoane pentru găsirea unui cumpărător.

Intermediarii la care înculpații au apelat au solicitat mai multe documente privind imobilul, sens în care inculpatul B a fost nevoit să solicite certificate fiscale, un certificat de urbanism, o copie legalizată a titlului de proprietate asupra terenului precum și radierea unei notări privind existența unui antecontract de vânzare – cumpărare. În acest sens, la 05.11.2012 și 03.01.2013 inculpatul B

a solicitat Direcției de Impozite și taxe Locale Sector 3 un certificat fiscal, depunând un înscris contrafăcut intitulat „Delegație” prin care era împuternicit de SC S SRL să obțină înscrisul. La 05.12.2013, același inculpat, în vederea obținerii un certificat de urbanism a depus la Primăria Municipiului

București un exemplar al Hotărârii A.G.A. S.C. S.
data de 09.10.2012.

S.R.L. din

La data de 19.12.2012 inculpatul B a solicitat BNP M
legalizarea unei copii a contractului de vânzare – cumpărare autentificat sub nr.
3612/15.12.200, ce constituie titlu de proprietate al S SRL asupra
imobilului din (copia legalizată a fost găsită cu prilejul
percheziției domiciliare la sediul BNP „N ” –).

La data de 09.11.2012 S.C. M S.A., prin Biroul Notarial S
a solicitat radierea unui antecontract încheiat anterior vânzării imobilului către
S.C. S.. S.R.L., din verificările efectuate rezultând că această
solicitare este falsă, nefiind formulată de semnatar.

Înscrisul contrafăcut a fost depus la Biroul Notarial S în
vederea radierii din cartea funciară a antecontractului privind imobilul din
, cerere care a fost însă respinsă.

După respingerea cererii, inculpatul B a depus la Oficiul de
Cadastru și Publicitate Imobiliară Sector 3 două înscrisuri contrafăcute, respectiv
două adrese cu același conținut dar date diferite, înscrisul contrafăcut fiind denumit
„Convenție” prin care S.C. P S.R.L.potențialul cumpărător din
antecontractul notat, S.C. M S.A. și S.C. S. S.R.L.,
declarau că sunt de acord cu radierea din cartea funciară a antecontractului de
vânzare – cumpărare având ca obiect imobilul din
,
încheiat între primii doi semnatori (informații oferite de instituție și conținutul
convorbirii telefonice interceptate la 20.12.2012, cu o zi înainte de depunerea
„Convenției” la O.C.P.I., precum și înscrisul olograf descoperit în urma percheziției
la domiciliul inculpatului B , ce conține textul „Convenției”).

La data de 17.12.2012, inculpatul B a solicitat eliberarea unui
extras de carte funciară de informare privind imobilul din , iar la data
de 10.01.2013 Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Sector 3 a eliberat
delegatului Biroului Notarial L extrasul de autentificare necesar
perfectării unei convenții de vânzare – cumpărare a imobilului respectiv, cu
valabilitate de 10 zile lucrătoare, expirând la 23.01.2013.

În perioada de valabilitate a extrasului de autentificare toți cei trei inculpați au
intensificat eforturile de a găsi un cumpărător al terenului, reducând prețul inițial
solicitat de la 650 de euro/mp la 500 euro/mp.

În data de 23.01.2013, ora 13.10.31 inculpații B și L
au discutat cu inculpatul P care și-a manifestat îndoiala cu privire
la negocierile purtate, cerându-i lui B , pe un ton imperativ să-i spună
dacă a văzut vreodată „pe acela care dă banu”. Într-o discuție ulterioară, inculpații
B și P s-au referit la posibilitatea solicitării unui
extras de autentificare întrucât perioada de valabilitate a celui anterior expirase în
date de 23.01.2013.

În seara zilei de 23.01.2013 inculpatul B și inculpatul L
au avut o întâlnire cu martorul M căruia i-au oferit spre
vânzare terenul din , cu 500 euro/mp.

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești, martorul M a arătat că:” mențin declarațiile pe care le-am dat în faza de urmărire penală....precizez că am discutat cu B care vorbea în numele societății proprietar al terenului cu toate că eu nu am fost convins că ar fi reprezentantul acelei societăți...modul în care s-a purtat discuția și felul cum a prezentat B vânzarea acestui teren mi-a creat convingerea că nu este cel care ar putea vinde acest teren.Întîlnirea a durat 15 minute și a fost pur formală pentru că voiam să mă interesez per ansamblu de vânzarea acestui teren”.

Conform actului de sesizare, rechizitoriul 417/P/2012 – situația de fapt este prezentată sintetic, astfel:

În perioada octombrie 2012 – ianuarie 2013, inculpații B , P și L , au încercat prin folosirea de calități false și prin mijloace frauduloase să vîndă unui cumpărător de bună credință, terenul situat în , asupra căruia nu aveau niciun drept.

Terenul, evaluat la suma de 1.574.172,2 euro aparținând S.C. S. S.R.L., administrat de cetățeanul D' , În acest sens, folosind înscrisuri contrafăcute, inculpații B și P , cel dintîi a devenit administratorul societății și asociat majoritar al acesteia, calitate în care a întocmit o împuternicire pentru sine însuși de vânzare a terenului.

După obținerea de la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară a documentelor necesare încheierii unei convenții de vânzare, inculpații B , P și L au încercat să identifice un cumpărător pentru imobilul în cauză, sens în care au apelat la numeroși intermediari cărora le-au pus la dispoziție setul de acte privind terenul și proprietarul acestuia, cunoscând că acestea sunt contrafăcute.

Activitatea infracțională a inculpaților a fost întreruptă de intervenția organelor de urmărire penală care, în urma unor percheziții domiciliare, au ridicat înscrisurile originale deținute de aceștia, împiedicând astfel crearea unei pagube în patrimoniul adevăratului proprietar al terenului și al unei persoane de bună – credință.

În drept, prin actul de sesizare,cu privire la infracțiunea de înșelăciune rămasă în formă tentată, se menționează că:

Fapta inculpatului B care în scopul vânzării imobilului situat în , care aparține S.C. S

S.R.L. și care este evaluat la suma de 1.574.172 euro, a indus în eroare mai multe instituții publice, prezentându-se ca administrator al societății comerciale menționate, a depus la acestea mai multe înscrisuri contrafăcute, încercând totodată, prin intermediul mai multor persoane, să găsească un cumpărător de bună-credință al imobilului menționat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de înșelăciune, prev. de art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal.

Fapta inculpatului P care l-a ajutat pe învinuitul B

în demersurile acestuia de a crea o aparență de legalitate cu privire la calitatea sa de asociat și administrator în cadrul S.C. S' S.R.L., punându-i la dispoziție mai multe înscrisuri contrafăcute și diferite sume de bani și l-a

ajutat pe autor în încercarea acestuia de a identifica un comparator de bună-credință al imobilului situat în _____ întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la tentativă de înșelăciune, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 20 rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal.

Fapta învinuitului L. _____ care l-a ajutat pe învinuitul B _____ în demersurile acestuia de a crea o aparență de legalitate cu privire la calitatea sa de asociat și administrator în cadrul S.C. S _____ S.R.L. și l-a ajutat pe autor în încercarea acestuia de a identifica un cumpărător de bună-credință al imobilului situat în _____ întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la tentativă de înșelăciune, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1,2,3,5 Cod penal.

În faza de judecată a apelului, nici inculpații – prin apărători și nici ministerul public nu a solicitat administrarea de probe noi, situația de fapt reținută fiind, de astfel, necontestată.

Prin urmare, reținând că faptele și împrejurările prezentate sunt pe deplin dovedite Curtea, în baza efectului devolutiv ex integro, diferit de opinia parchetului și a primei instanțe, constată că activitatea infracțională a inculpaților în cauză îmbracă forma actelor preparatorii, respectiv a actelor prin care se pregătește săvârșirea acțiunii ce constituie elementul material al infracțiunii de înșelăciune.

Conform actului de sesizare, inculpaților apelanți în cauză, li s-a imputat comiterea infracțiunii de înșelăciune calificată, în convenții, cu consecințe deosebit de grave rămasă în formă tentantă.

Potrivit art. 215 alin. 3 Cod penal prima variantă specială de incriminare presupune inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, variantele agravate presupunând folosirea de nume, calități mincinoase și mijloace frauduloase precum și, sub aspectul urmăririi, existența consecințelor deosebit de grave.

Pentru a exista tentativă, în cauză ar fi trebuit să existe punerea în executare a rezoluției infracționale de a încheia convenția de vânzare – cumpărare a imobilului – teren cu privire la care inculpatul B _____ cu ajutorul nemijlocit al coinalpatului P _____ și prin mijloace frauduloase, de natură să inspire în mod veridic încredere (falsurile prezentate) a creat aparența că este proprietar de drept, convenție care nu s-a încheiat din motive independente de voința inculpaților și care au împiedicat producerea situației păgubitoare concretizată în producerea unei pagube efective în patrimoniul celui înșelat.

Sub acest aspect, Curtea constată că inducerea în eroare cu prilejul încheierii unei convenții de vânzare – cumpărare a terenului din _____

, nu s-a produs asupra unui subiect pasiv – victimă a amăgirii - cumpărătorul de bună credință al terenului, mai mult, nefiind vorba nici de încheierea unei convenții cu privire la terenul ce nu le aparținea inculpaților și nici de o activitate de amăgire a unei persoane cu acest prilej.

Inculpații B _____ și P _____ au întreprins acte de pregătire materială a infracțiunii de înșelăciune care au îmbrăcat forma mijloacelor

frauduloase, incriminate distinct ca fiind infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals în formă continuată constând în căutarea de potențiali clienți interesați (pentru a se ajunge la un subiect pasiv), prezentând situația neadevărată pentru a se crea condițiile psihice favorabile săvârșirii acțiunii de inducere în eroare cu prilejul încheierii contractului de vânzare – cumpărare a terenului.

În speță, toate acțiunile întreprinse de apelanții inculpați au reprezentat acte preparatorii premergătoare trecerii la comiterea acțiunii de inducere în eroare a cumpărătorului de bună credință a terenului care ar fi perfectat o convenție cu un non proprietar, amăgit de calitatea falsă consacrată în înscrisurile falsificate în acest scop, trecerea la punerea în executare a rezoluției infracționale luate inițial neavând, efectiv, loc.

Este adevărat, toate acțiunile întreprinse de cei trei inculpați au un caracter neechivoc și au aptitudinea de a da în vileag, în mod clar, rezoluția infracțională a inculpaților, respectiv intenția de a înstrăina un teren ce nu le aparținea, însă inculpații nu au efectuat acte de executare propriu – zisă care să conducă la existența tentativei, nefiind suficientă numai o hotărâre infracțională luată ci și trecerea la act, adică de la pregătirea acțiunii incriminate, la însăși săvârșirea acesteia, adică încercarea de a încheia o convenție de vânzare – cumpărare cu un cumpărător de bună credință, în fața notarului – fiind vorba de un teren de mare valoare pentru care, în orice caz, nu s-ar fi obținut prețul pretins altfel decât prin transfer bancar.

Așa cum s-a arătat, singurul potențial cumpărător de bună credință este prezentat în persoana martorului M, de profesie jurist, care și-a exprimat îndoiala că inculpatul B ar fi putut deține terenul propus la vânzare, prin urmare fiind o persoană care, în mod evident, nu s-a lăsat amăgită.

Iarăși, ceilalți martori cărora li s-a prezentat, în mod nereal, situația juridică a terenului și care au jucat rolul de „intermediari” pentru a găsi un cumpărător de bună credință, nu pot fi subiecți pasivi ai infracțiunii de înșelăciune în forma sa atipică, nefiind susceptibili să suporte în propriul patrimoniu vreo potențială pagubă. Ei au avut, în fapt, rolul de a comite, la rândul lor acte de pregătire morală, prin crearea de condiții favorabile încheierii unei convenții prin inducere în eroare, în schimbul unui comision.

Actele preparatorii comise au exprimat în mod neechivoc intenția de a săvârși infracțiunea de înșelăciune, însă, așa cum s-a arătat, nu s-a efectuat niciun act de executare propriu-zisă a infracțiunii de natură să conducă la concluzia că sunt întrunite condițiile de existență ale tentativei.

Cum în Codul penal actual este consacrat sistemul neincriminării actelor de pregătire în cazul comiterii infracțiunii de înșelăciune, iar nicio dispoziție expresă nu consacră incriminarea lor prin asimilare cu tentativa, soluția ce se impune în cauză este achitarea, pentru impedimentul procedural prev. de art. 10 lit. b Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală). Întrucât Curtea a împărtășit opinia apărării cu privire la existența în cauză a unor acte preparatorii care nu sunt incriminate penal, analiza existenței unei tentative absolut improprie prin modul de concepere a rezultatului devine superfluă.

Cu privire la susținerea apărării în sensul că falsurile comise în forma tehnoredactării nu reprezintă infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată întrucât nu a existat o contrafacere a scrierii ori a subscrierii în condițiile prev. de art. 288 Cod procedură penală, Curtea constată că este vădit nefondată.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 290 Cod penal constă în acțiunea de falsificare prin vreuna din modalitățile prev. în art. 288 Cod penal adică prin contrafacerea scrierii sau a subscrierii ori prin alterarea în orice mod a unui înscris. Pentru realizarea, sub aspectul laturii obiective, a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este necesar, ca pe lângă activitatea de contrafacere a scrierii sau subscrierii, înscrisul falsificat să fie folosit de însăși autorul falsului sau să fie încredințat unei alte persoane spre folosire.

În speță, este dincolo de orice îndoială că inculpații B și P au falsificat înscrisurile arătate în actul de sesizare prin plăsmuirea acestora în modalitatea tehnoredactării cu mențiuni necorespunzătoare realității, modalitatea de alterare fiind specifică laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată. Totodată înscrisurile au produs consecințe juridice prin înregistrarea lor la Oficiul Național al Registrului Comerțului și prin introducerea în circuitul civil în acest scop.

Prin urmare, condamnarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este legală și temeinică, iar pedeapsa aplicată este just individualizată în raport cu criteriile prev. de art. 72 Cod penal.

Urmare a soluției de achitare, Curtea va înlătura și obligarea inculpaților la plata despăgubirilor materiale către S.C. S. S.R.L.

Oricum, instanța de fond, în mod nelegal, a procedat la acordarea acestor despăgubiri constând în cheltuielile de deplasare în România a administratorului de drept al societății și cheltuielile vizând refacerea înregistrărilor corecte la Registrul Comerțului, taxe și cheltuieli în fața de urmărire penală, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, neexistând legătură de cauzalitate între fapta inculpaților, astfel cum a fost prezentată – în forma tentativei și prejudiciul pretins de societatea comercială, titular al dreptului de proprietate asupra terenului.

Cu privire la măsura arestării preventive a inculpaților apelanți B și P constată că în ipoteza achitării pentru infracțiunea prev. de art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin.1,2,3 și 5 Cod penal singurul temei de fapt rămâne comiterii cu vinovăție a infracțiunilor de fals care nu mai îndeplinește condiția impusă de art. 148 alin. 1 lit. f teza I Cod penal – respectiv minimul de gravitate impus de lege pentru menținerea măsurii privative de libertate, motiv pentru care Curtea va revoca această măsură.

În considerarea acestor argumente, instanța de apel a pronunțat soluția mai sus menționată.

Împotriva deciziei penale nr. 263/A din 28 octombrie 2013, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I penală, au declarat recurs, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, recurentul intimat inculpat P, precum și recurenta parte civilă SC S SRL.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a criticat decizia pronunțată de către instanța de apel, arătând că prin această hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii și a solicitat, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a C. pr. pen. (1968) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C. pr. pen. (1968), admiterea recursului Parchetului și casarea hotărârii atacate.

S-a arătat că instanța de apel a făcut o greșită aplicare a legii, întrucât, reținând aceeași situație de fapt, redată în rechizitoriu și reținută de către instanța de fond, a ajuns la concluzia că în cauză sunt incidente prevederile art. 10 lit. b C. pr. pen. (1968), respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală, întrucât s-a ajuns în faza actelor preparatorii și nu s-a trecut la executarea elementului material.

S-a apreciat de către Parchet că actele de executare au fost începute, pentru că inculpații, respectiv B , nu a procedat doar la falsificarea înscrisurilor, ci le-a și folosit cu concursul coinculpților, prezentându-le unor potențiali cumpărători cu care s-a trecut și la negocierea prețului, iar faptul că negocierile nu au fost duse până la capăt, s-a datorat intervenției organelor de urmărire penală.

S-a solicitat condamnarea inculpaților și pentru infracțiunea de înșelăciune sub forma tentativei, cu reținerea dispozițiilor privind complicitatea pentru inculpații P și L și cu aplicarea art. 5 Cod penal privind legea penală mai favorabilă, care este Codul penal în vigoare.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat, de asemenea, în temeiul aceluiași pct. 17², având în vedere faptul că inculpații au fost achitați parțial, dar și a dispozițiilor art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a jurisprudenței constante a Înaltei Curți și a dispozițiilor art. 385¹⁶ și 385¹⁷ alin. 5 Cod procedură penală, admiterea recursului și reținerea cauzei spre rejudecare, urmând ca instanța de recurs să administreze proba testimonială, respectiv audierea martorilor V , C , V și M .

Recurentul intimat inculpat P , a arătat că, recursul său nefiind motivat în termenul prevăzut de lege, lasă la aprecierea instanței stabilirea aspectului privind acțiunea de a falsifica sau nu, solicitând ca, dacă instanța va găsi motive suficiente de achitare pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, să dispună achitarea inculpatului.

Apărătorul ales al recurenteii părți civile a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei pronunțate în apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

A invocat cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² Cod procedură penală.

A arătat că hotărârea instanței de apel a fost dată cu încălcarea legii, întrucât, prejudiciul a fost cauzat, în primul rând, ca urmare a comiterii infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, infracțiuni care nu sunt contestate și a căror existență a fost stabilită de ambele instanțe.

A arătat că instanța de apel a aplicat greșit legea, întrucât inculpații au încercat să înstrăineze terenul și nu se poate reține că nu s-a depășit faza actelor preparatorii, în cauză fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la înșelăciune și complicitate la această infracțiune, motiv pentru care soluția de achitare nu este una legală.

Examinând recursurile declarate, prin raportare la dispozițiile art. 385⁹ Cod procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 2/2013, dar și din punct de vedere al aplicării legii penale mai favorabile, Înalta Curte constată că recursurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, recurentul intimat inculpat Popa B , precum și de recurenta parte civilă SC S SRL, sunt neîntemeiate, având în vedere considerentele ce vor fi expuse în continuare:

În primul rând, prealabil verificării temeiniciei susținerilor recurenților, Înalta Curte arată că, deși la data de 1 februarie 2014, a intrat în vigoare Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, iar art. 108 din Legea nr. 255/2013 a abrogat expres Codul de procedură penală din 1968 (Legea nr. 29/1968), cadrul procesual în care s-a desfășurat judecarea prezentului recurs este cel reglementat de prevederile art. 385¹ – art. 385¹⁹ din legea de procedură penală anterioară, având în vedere, în acest sens, dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 12 alin. 1 din Legea nr. 255/2013.

Consacrând efectul parțial devolutiv al recursului reglementat ca a doua cale de atac ordinară, art. 385⁶ Cod procedură penală stabilește în alineatul 2 că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute de art. 385⁹ din același cod.

Rezultă, așadar, că, în cazul recursului declarat împotriva hotărârilor date în apel, nici recurenții și nici instanța nu se pot referi decât la lipsurile care se încadrează în cazurile de casare prevăzute de lege, neputând fi înlăturate pe această cale toate erorile pe care le cuprinde decizia recurată, ci doar acele încălcări ale legii ce se circumscriu unuia dintre motivele de recurs limitativ reglementate de art. 385⁹ Cod procedură penală.

Astfel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și recurenta parte civilă SC S SRL au invocat cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. (1) pct. 17² Cod procedură penală (1968), respectiv hotărârile sunt supuse casării, când acestea contravin legii sau când prin acestea s-a făcut o greșită aplicare a legii.

Însă, Înalta Curte constată că acest caz de casare a fost invocat în mod formal, întrucât el poate fi reținut doar atunci când se constată încălcarea legii materiale sau procesuale, existând trei modalități, și anume: neaplicarea de către instanța de fond/apel a unei prevederi legale care trebuia aplicată; aplicarea unei prevederi legale care nu trebuia aplicată; aplicarea greșită a dispoziției legale care trebuia aplicată.

În cazul de față, niciuna dintre aceste trei situații nu este incidentă.

Înalta Curte constată că, prin criticile formulate, Parchetul contestă situația de fapt, așa cum a fost ea reținută de către instanța de apel, situație de fapt pe care ar dori-o completată și modificată, prin solicitarea de a se admite recursul, a se casa hotărârea atacată și a se reține cauza spre rejudecare, urmând ca, în temeiul art. art. 385¹⁶ Cod procedură penală (1968), instanța să administreze proba testimonială constând în audierea martorilor V , C , V și M .

Referitor la aceste critici ale Parchetului, vizând completarea și modificarea situației de fapt prin administrarea probei testimoniale, Înalta Curte constată că

acestea nu se circumscriu cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² Cod procedură penală (1968), ci cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 al aceluiași cod, abrogat expres prin art. 1 pct. 16 din Legea nr. 2/2013, lege prin care unele cazuri de casare au fost abrogate, iar altele au fost modificate substanțial sau incluse în sfera de aplicare a motivului de recurs prevăzut de pct. 17² al art. 385⁹ Cod procedură penală (1968), intenția legiuitorului fiind aceea de a limita controlul judiciar pe calea recursului doar la chestiuni de drept.

Referitor la invocarea de către Parchet a dispozițiilor art. 385¹⁶ Cod procedură penală (1968), Înalta Curte constată că acest text de lege nu a fost corelat în funcție de abrogarea celorlalte cazuri de casare în temeiul cărora instanța de control judiciar putea să schimbe situația de fapt.

Recurenta parte civilă a arătat prin criticile formulate că hotărârea instanței de apel a fost dată cu încălcarea legii, atunci când această instanță a hotărât respingerea acțiunii civile exercitate de partea civilă SC "S. SRL și înlăturarea obligării inculpaților, în solidar, la plata sumei de 15.000 euro despăgubiri materiale.

Astfel, partea civilă a arătat că prejudiciul pe care l-a suferit a fost cauzat, în primul rând, ca urmare a comiterii infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, infracțiuni care nu sunt contestate și a căror existență a fost stabilită de ambele instanțe.

Înalta Curte constată că recursul formulat de către partea civilă nu este întemeiat, având în vedere că, din punctul de vedere al laturii civile, dispozițiile art. 385⁹ pct. 17² Cod procedură penală (1968) sunt incidente numai în situația în care hotărârea este contrară legii civile sau în care prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii civile, acest aspect rezultând din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 783 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 404 din 15 iunie 2009, prin care abrogarea cazului de casare prevăzut de fostul art. 385⁹ pct. 17¹ Cod procedură penală (1968) a fost declarată neconstituțională, întrucât crease „un vid de reglementare în ceea ce privește desființarea hotărârii nelegale în situația încălcării legii civile”.

Prin urmare, Înalta Curte constată că, din punctul de vedere al laturii civile, hotărârea instanței de apel nu este contrară legii civile și nici nu s-a făcut o greșită aplicare a legii civile.

Cu privire la recursul intimatului inculpat P, Înalta Curte constată, în primul rând, că acesta nu a depus motive de recurs.

Potrivit dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 1 Cod procedură penală (1968), recursul trebuie motivat, iar potrivit dispozițiilor alin. 2 al aceluiași articol, motivele de recurs se formulează în scris prin cererea de recurs sau printr-un memoriu separat, care trebuie depus la instanța de recurs cu cel puțin 5 zile înaintea primului termen de judecată

Potrivit dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. (2¹) Cod procedură penală (1968), în cazul în care nu sunt respectate condițiile prevăzute la alin. 1 și 2, instanța de recurs ia în considerare numai cazurile de casare care, potrivit art. 385⁹ alin. (3) Cod procedură penală (1968), se iau în considerare din oficiu.

Pentru aceste motive, Înalta Curte nu va proceda la analizarea susținerilor orale pe care apărătorul ales al acestuia le-a invocat în sală, cu ocazia dezbaterilor, constatând, totodată, că nu există niciun caz de casare care să poată fi reținut din oficiu, cu privire la acest inculpat.

În concluzie, Înalta Curte constată că niciunul dintre recursurile formulate nu poate fi admis în temeiul cazurilor de casare care au fost invocate sau care pot fi luate în considerare din oficiu.

În continuare, Înalta Curte va proceda la identificarea legii penale mai favorabilă inculpaților, având în vedere succesiunea de legi intervenită în cursul procesului și ținând cont de decizia definitivă și general obligatorie nr. 265 din data de 06 mai 2014, pronunțată de Curtea Constituțională, conform căreia, dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Astfel, Înalta Curte reține că, potrivit art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

Conform art. 5 alin. 1 din Codul penal în vigoare, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

Prin urmare, Înalta Curte constată că textul alin. 1 al art. 5 din Codul penal în vigoare reia dispoziția art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, astfel că, în această materie, regimul aplicabil rămâne același.

Determinarea caracterului „mai favorabil” are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: quantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură răspunderea penală, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă, concurs, suspendarea pedepsei, etc.

În continuare, Înalta Curte va examina cauza, din perspectiva dispozițiilor art. 5 din noul Cod penal, având în vedere criteriile arătate mai sus și cele statuate, cu caracter obligatoriu, prin Decizia nr. 265 din 06 mai 2014 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. nr. 372/20.05.2014.

Astfel, Înalta Curte constată că inculpații au fost condamnați pentru infracțiunea de fals material în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 Cod penal (1969) și pentru infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 291 Cod penal (1969).

Infracțiunea de uz de fals, pentru care a fost condamnat intimatul inculpat B, incriminată în prezent prin dispozițiile art. 323 Cod penal, are conținut identic cu art. 291 Cod penal (1969), precum și aceleași limite de pedeapsă, respectiv închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

Infracțiunea de fals material în înscrisuri sub semnătură privată, pentru care au fost condamnați recurentul intimat inculpat P și intimatul inculpat B, incriminată în prezent prin dispozițiile art. 322 Cod penal, are un conținut aproximativ identic reglementării anterioare, prevăzute de art. 290 Cod penal (1969), iar în ceea ce privește regimul sancționator, limitele pe vechiul cod erau

cuprinse între 3 luni - 2 ani închisoare sau amendă, iar pe legea nouă limitele sunt cuprinse între 6 luni - 3 ani închisoare sau amendă.

Având în vedere că pentru infracțiunile de tentativă la înșelăciune și complitate la tentativă la înșelăciune, toți cei trei inculpați au fost achitați, iar aceștia vor rămâne cu soluția de achitare, întrucât nu va fi admis nici recursul Parchetului și nici recursul părții civile în temeiul cazurilor de casare, Înalta Curte nu va proceda la o analiză a dispozițiilor art. 215 Cod penal (1969), care incrimina infracțiunea de înșelăciune pe vechiul cod, în comparație cu dispozițiile art. 244 Cod penal, care incriminează această infracțiune pe actualul cod penal, fiind evident că este inutilă o asemenea analiză.

Având în vedere că limita maximă a pedepsei pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată este mai mică pe legea veche, se constată că, în cauza de față, aceasta este legea penală mai favorabilă, motiv pentru care, nici din punct de vedere al aplicării dispozițiilor art. 5 alin. (1) Cod penal, recursul declarat de intimatul inculpat P nu este fondat.

Pentru considerentele arătate mai sus, Înalta Curte, în baza art. 385¹⁵ pct. 1 lit. b Cod procedură penală (1968), va respinge, ca nefondate, recursurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, recurentul intimat inculpat P și recurenta parte civilă SC S SRL împotriva deciziei penale nr. 263/A din data de 28 octombrie 2013 a Curții de Apel București, Secția I Penală, privind și pe inculpații B și L.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vor rămâne în sarcina statului.

În temeiul art. 192 alin. 2 Cod procedură penală (1968), va obliga recurentul intimat inculpat P la plata sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 300 lei, reprezentând onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

În temeiul art. 192 alin. 2 Cod procedură penală (1968), va obliga recurenta parte civilă la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați B și L, în cuantum de câte 300 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge ca nefondate recursurile formulate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție**, recurentul intimat inculpat P și recurenta parte civilă SC S SRL împotriva deciziei penale nr. 263/A din data de 28 octombrie 2013 a Curții de

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție rămân în sarcina statului.

Obligă recurentul intimat inculpat **P** la plata sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 300 lei, reprezentând onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Obligă recurenta parte civilă la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați **B** și **L**, în cuantum de câte 300 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 11 septembrie 2014.

www.JURIO.ro